

หนังสือเอสเซอร์

ทำความเข้าใจพระคัมภีร์
(อธิบายข้อพระคัมภีร์แบบเบ๊ปติสอิสร)

โดย ดร. เดวิด เอช. ซอเรนสัน

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์
(พันธกิจของคริสตจักรเบ๊ปติสนอร์ธสตาร์)

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

ดิวอี้, มินเนโซต้า 55811

218-726-0209

ปรับปรุงครั้งที่สอง

สงวนลิขสิทธิ์ 2007

นอร์ธสตาร์ มินิสตรีส์

1820 ถ. เวสต์ มอร์แกน

คิวลัธ, มินเนโซต้า 55811

มิชชันนารีชาวอเมริกันควรติดต่อ ดร. เดวิด ซอเรนสัน

เพื่อขออนุญาตก่อนใช้เนื้อหาอธิบายข้อพระคัมภีร์นี้

davidsorenson@juno.com

หนังสือเอสเธอร์

บทนำ: แม้หนังสือเอสเธอร์ไม่ได้บันทึกเหตุการณ์เกี่ยวกับงานก่อสร้างเหล่านั้นใน
เยรูซาเล็ม มันก็อยู่ในช่วงเวลาเดียวกันในอดีตจักรวรรดิบาบิโลนซึ่งขณะนั้นคือจักรวรรดิมีเดีย
เปอร์เซีย บางท่านให้หนังสือเล่มนี้อยู่ในสมัยเกี่ยวกับการสร้างพระวิหารขึ้นใหม่ ท่านอื่นๆก็ให้
มันอยู่ใกล้เคียงกับตอนที่เอสราไปถึงในเยรูซาเล็มแล้วจริงๆ ไม่ว่าจะกรณีใดเหตุการณ์ต่างๆ โดย
รวมก็เกิดขึ้นในเปอร์เซียและอยู่ในช่วงเวลาเดียวกับงานก่อสร้างฟื้นฟูในหนังสือเอสรา กฎเกณฑ์ที่
ไขสู่สมัยของมันอยู่ที่การตัดสินใจว่าอาหสุเอรัสเป็นผู้ใด ปัญหาก็คือว่า คำว่าอาหสุเอรัสเป็นชื่อ
ตำแหน่งมากกว่าเป็นชื่อคน (คล้ายกับซีซาร์ในสมัยของโรม) นักประวัติศาสตร์สมัยหลังๆ
ยอมรับว่าบุคคลผู้นี้คือ เซอร์ซีส แม้หนังสือเล่มนี้มีชื่อเรียกว่าเอสเธอร์ ก็น่าสงสัยว่าเธอเขียนเอง
หรือไม่ (ไม่มีคำกล่าวอ้างในหนังสือเล่มนี้ว่าเธอเป็นคนเขียน) ท่านอื่นๆก็คิดว่าอาจถูกเขียนขึ้น
โดยโมรเดคัย และบางท่านก็เสนอว่าเป็นเอสราด้วยซ้ำ ดูเหมือนว่าโมรเดคัยน่าจะใช่ผู้เขียน
หนังสือเล่มนี้มากที่สุด

หนังสือเล่มนี้มีความผิดปกติธรรมดาในหลายๆเรื่อง ประการแรก ไม่มีการเอ่ยถึงพระเจ้า
หรือพระนามแบบต่างๆของพระองค์ในพระคัมภีร์เดิมเลย ด้วยเหตุนี้ยิวบางคนจึงสงสัยว่า
หนังสือเล่มนี้คือพระคัมภีร์หรือไม่ อย่างไรก็ตามพระหัตถ์ที่ไม่ปรากฏแก่ตาของพระเจ้าในการ
ทรงจัดเตรียมก็เด่นชัดเหลือเกินจนเห็น ได้ชัดว่ามันเป็นมาจากพระเจ้า ซึ่งให้ภาพประกอบหลัก
การของโรม 8:28 อย่างแท้จริง หนังสือเล่มนี้ยังแสดงให้เห็นการปกป้องและการพิทักษ์รักษา
ของพระเจ้าที่มีต่อประชาชนของพระองค์ด้วย

ฉากหลังของหนังสือเล่มนี้อยู่ภายในมีเดียเปอร์เซียและพวกยิวที่กระจัดกระจายอยู่ที่นั่น
จากการตกเป็นเชลยยังบาบิโลน พวกยิวที่เอาใจใส่สิ่งต่างๆของพระเจ้าส่วนใหญ่ได้กลับมาแล้ว
เพื่อเริ่มงานก่อสร้างพระวิหารขึ้นใหม่ คนที่เหลือก็เริ่มรู้สึกสบายกับการอยู่ในจักรวรรดิ
เปอร์เซียแล้ว ดูเหมือนว่าโมรเดคัยเป็นยิวประเภทนั้น แม้เขาอาจไม่มีความปรารถนาที่จะกลับ

ไปยังเยรูซาเล็ม กระนั้นเขาก็ยังเป็นยิวคนหนึ่งอยู่เหมือนเดิมและวางแผนมรดกตกทอดของตน
แม้อาจเป็นแบบลัทธิก็ตาม เราได้เห็นถึงธรรมเนียมปฏิบัติในสังคมของเปอร์เซียสมัยโบราณ เรา
ควรเข้าใจว่าเหตุการณ์ต่างๆ ในหนังสือเอสเธอร์ถูกนำเสนอจากมุมมองของวัฒนธรรมทางสังคม
แบบเปอร์เซีย มีการหย่าร้าง นางสนมซึ่งมีมากจนกลายเป็นฮาเร็มและการแต่งงานใหม่ สิ่งเหล่านี้
ไม่ควรเป็นหลักเกณฑ์สำหรับการแต่งงานตามพระคัมภีร์ ตรงกันข้ามธรรมเนียมปฏิบัติของ
กษัตริย์แห่งเปอร์เซียถูกเล่าในเชิงประวัติศาสตร์เท่านั้น

*****

ภาพรวมของเอสเธอร์ 1: ขณะที่หนังสือเล่มนี้ค่อยๆเปิดเผยเรื่องราว ฉากหลังก็เริ่ม
ปรากฏชัดที่ว่าอาหสุเอรัสจริงๆแล้วหย่าภรรยาของตนเพราะเหตุความไม่แน่นอนของเชื้อเพลิง

อธ 1:1-2   อยู่มาในรัชสมัยของอาหสุเอรัส (อาหสุเอรัสผู้ทรงครอบครอง
ตั้งแต่ประเทศอินเดียถึงประเทศเอธิโอเปีย เหนือหนึ่งร้อยยี่สิบเจ็ดมณฑลนั้น) 2 ในสมัยที่
กษัตริย์อาหสุเอรัสประทับบนบัลลังก์แห่งราชอาณาจักรของพระองค์ในสุสาปราสาท ฉากหลัง
คือจักรวรรดิเปอร์เซียภายใต้กษัตริย์องค์หนึ่งนามว่าอาหสุเอรัส นี่น่าจะใช่เซอร์ซีส สุสาปราสาท
ที่ว่าเป็นคือพระราชวังฤดูหนาวของบรรดากษัตริย์แห่งเปอร์เซีย สุสา (หรือซูซาน) นี้ตั้งอยู่ใน
อิหร่านทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ในเอลามในปัจจุบัน ขอบเขตของจักรวรรดิเปอร์เซียอันกว้าง
ใหญ่ไพศาลถูกหมายเหตุนั้นว่าแผ่ขยายตั้งแต่อินเดียทางทิศตะวันออกไปจนถึงเอธิโอเปียทางทิศ
ตะวันตก ขณะนั้นมีมณฑลภายใต้การปกครองของพวกเขามากกว่าที่มีในสมัยของดาวิดคน
มีเดียถึงเจ็ดมณฑล ดู ดาเนียล 6:1

อธ 1:3-8   ในปีที่สามแห่งรัชกาลของพระองค์ พระองค์พระราชทานการ
เลี้ยงแก่เจ้านาย และบรรดาข้าราชการของพระองค์ นายทัพนายกองทัพบกแห่งเปอร์เซียและมีเดีย
และขุนนางกับผู้ว่าราชการมณฑลเฝ้าอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์ 4 ขณะที่พระองค์ทรงแสดงราช
สมบัติแห่งราชอาณาจักรอันรุ่งเรืองของพระองค์ ทั้งความโอ้อวดระการอันรุ่งโรจน์ของพระองค์
อยู่เป็นเวลาหลายวัน ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน 5 เมื่อวันเหล่านี้ผ่านพ้นไปแล้ว กษัตริย์ทรงจัดการ

เลี้ยงแก่บรรดาประชาชนผู้อยู่ในสุสานปราสาท ทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อย นานเจ็ดวันในลานอุทยานแห่ง
สำนักพระราชวังของกษัตริย์ 6 มีผ้าม่านฝ้ายสีขาวและสีม่วงคล้ำ มีสายป่านและเชือกขนแกะสี
ม่วงคล้อยห้วงเงินและเสาคินอ่อน ทั้งเตียงทองคำและเงินบนพื้นลาดปูนฝังหินแดง หินอ่อน
มุกดา และหินอ่อนสีดำ 7 เครื่องดื่มก็ใส่ถ้วยทองคำส่งให้ (เป็นถ้วยหลากชนิด) และเหล้าองุ่น
ของราชสำนักมากมายตามพระทัยกว้างขวางของกษัตริย์ 8 การดื่มก็กระทำกันตามกฎหมายที่
ไม่มีการบังคับ เพราะกษัตริย์ทรงมีพระกระแสรับสั่งไปยังพนักงานทั้งปวงว่า ให้ทุกคนทำได้
ตามใจปรารถนา

ในปีที่สามแห่งรัชกาลของเขา เซอร์ซีสตั้งใจที่จะเฉลิมฉลองความยิ่งใหญ่แห่งอาณาจักร
ของตน เขาจัดงานเลี้ยงให้ไม่เพียงสำหรับบรรดาเจ้าขุนมูลนายแห่งอาณาจักรนั้นเท่านั้นแต่
สำหรับประชาชนที่สุสานด้วย งานเลี้ยงอันหลังนี้กินเวลาเจ็ดวัน แม้ 180 วันถูกใช้ไปกับการจัด
เตรียมสำหรับงานเลี้ยงนั้นก็ตาม ความโอ้อวดระการตาของสำนักพระราชวังแห่งเปอร์เซียถูก
พรรณนาไว้ดังนี้: “มีผ้าม่านฝ้ายสีขาวและสีม่วงคล้ำ มีสายป่านและเชือกขนแกะสีม่วงคล้อยห้วง
เงินและเสาคินอ่อน ทั้งเตียงทองคำและเงินบนพื้นลาดปูนฝังหินแดง หินอ่อน มุกดา และหิน
อ่อนสีดำ” มีหมายเหตุเกี่ยวกับการดื่มซึ่งเกิดขึ้นที่งานเลี้ยงนี้ด้วย คุณเหมือนว่าการดื่มจนเมาเป็น
ลักษณะเด่นหลักอย่างหนึ่งของการเลี้ยงอันใหญ่โตนี้ ความหุรรหาของการเลี้ยงนี้ถูกหมายเหตุไว้
ในเรื่องถ้วยทองคำที่ใช้สำหรับการดื่ม ความหมายของการดื่มที่ “กระทำกันตามกฎหมายที่ไม่ม
ีการบังคับ” อาจหมายความว่าผู้คนสามารถดื่มน้อยหรือมากเท่าใดก็ได้ตามที่พวกเขาอยาก ไม่มี
การจำกัดใดๆเลย ความคิดดังกล่าวถูกขยายความเพิ่มเติมในความเห็นที่ว่า “ให้ทุกคนทำได้
ตามใจปรารถนา” ดังนั้นการเลี้ยงใหญ่โตที่จัดขึ้นโดยเซอร์ซีสนี้จึงเสื่อมทรามลงจนกลายเป็น
เป็นการดื่มสุราจนหัวราน้ำ

อสธ 1:9-12 พระราชินีวัชทีก็พระราชทานการเลี้ยงแก่สตรีในราชสำนักซึ่งเป็น
ของกษัตริย์อาหสุเอรัสด้วย 10 ณ วันที่เจ็ดเมื่อพระทัยของกษัตริย์รื่นเริงด้วยเหล้าองุ่น พระองค์
ทรงบัญชาเมहुมาน บิสธา ฮาร์โบนา บิกธาและอาบักธา เศซาร์ และคารคาส ชั้นที่ทั้งเจ็ดผู้
ปรนนิบัติต่อพระพักตร์กษัตริย์อาหสุเอรัส 11 ให้ไปเชิญพระราชินีวัชทีที่สวมมงกุฎมาเฝ้ากษัตริย์

เพื่อจะให้ประชาชนและเจ้านายของพระองค์ได้ชมสง่าราศีโฉมของพระนาง เพราะพระนางงาม
นัก 12 แต่พระราชินีวันที่ทรงปฏิเสธไม่มาตามพระบัญชาของกษัตริย์ที่รับสั่งไปกับขันที เมื่อ
เป็นเช่นนี้กษัตริย์ทรงเดือดดาล และพระพิโรธของพระองค์ระอุอยู่ในพระอุระ

ขณะเดียวกันพระราชินีในขณะนั้นซึ่งเป็นหญิงคนหนึ่งนามว่าวัชทีก็ให้ความบันเทิงแก่
เหล่าสตรีเช่นกัน ขณะที่วันที่เจ็ดของการเสด็จในราชสำนักนั้นใกล้สิ้นสุดลง และขณะที่กษัตริย์
“รื่นเริงด้วยเหล่าองุ่น” (นั่นคือ เมมาได้ที่) เขาก็ใช้คนไปตามพระราชินีของตนให้มา เจตนาของ
เขาก็คือ “เพื่อจะให้ประชาชนและเจ้านายของพระองค์ได้ชมสง่าราศีโฉมของพระนาง เพราะ
พระนางงามนัก” เราอาจสรุปได้ว่ากษัตริย์ในสภาพมีเมามักมีความคิดที่ไม่ค่อยเหมาะสมนักใน
การโชว์ตัวภรรยาของตนต่อหน้าผู้ชมที่กำลังเมา เห็นได้ชัดว่านางรู้สึกได้ถึงเรื่องนั้นและไม่ยอม
มา พอทราบเรื่อง “กษัตริย์ทรงเดือดดาล และพระพิโรธของพระองค์ระอุอยู่ในพระอุระ”

อสธ 1:13-18 ฝ่ายกษัตริย์จึงตรัสกับคนที่มีปัญญาผู้ทราบกาลเทศะ (เพราะนี่
เป็นวิธีดำเนินการของกษัตริย์ต่อบรรดาผู้ที่เจนจัดในกฎหมายและการพิพากษา 14 ผู้ที่ร้อง
พระองค์คือ คารเซนา เซซาร์ อัดมาธา ทารซิช เมเรส มารเสนา และเมมูดาน เจ้านายทั้งเจ็ดของ
เปอร์เซียและมีเดีย ผู้เคยเข้าเฝ้ากษัตริย์ และนั่งก่อนในราชอาณจักร) 15 ว่า "ตามกฎหมายจะ
ต้องกระทำอะไรต่อพระราชินีวัชที เพราะว่าพระนางมิได้ปฏิบัติตามพระบัญชาของกษัตริย์อาห
สุเอรัสซึ่งรับสั่งไปกับขันที" 16 เมมูดานจึงทูลต่อพระพักตร์กษัตริย์และเจ้านายทั้งปวงว่า "พระ
ราชินีวัชทีได้ทรงกระทำผิดมิใช่ต่อกษัตริย์เท่านั้น แต่ต่อเจ้านายทั้งปวงและประชาชนทั้งปวงผู้
อยู่ในมณฑลทั้งสิ้นของกษัตริย์อาหสุเอรัส 17 เพราะสิ่งที่พระราชินีทรงกระทำนี้จะเป็นที่ทราบ
แก่สตรีทั้งปวง ทำให้เขามองดูสามีของเขาด้วยความประมาท เพราะเขาจะพูดว่า 'กษัตริย์อาหสุ
เอรัสมีพระบัญชาให้นำพระราชินีวัชทีมาต่อพระพักตร์พระองค์ แต่พระนางไม่เสด็จมา' 18 ใน
วันนี้ทีเดียวเจ้านายผู้หญิงแห่งเปอร์เซียและมีเดียซึ่งได้ยินถึงสิ่งที่พระราชินีทรงกระทำนี้ ก็
จะเล่าให้เจ้านายทั้งปวงของกษัตริย์รู้ทั่วกัน ทำให้มีความประมาทและความโกรธขึ้นเป็นอันมาก

กษัตริย์ซึ่งรู้สึกอับอายขายหน้าต่อหน้าคนอื่นเพราะภรรยาของตนจึงแสวงหาคำปรึกษาว่าตนควรกระทำอย่างไร เขาได้รับคำแนะนำว่าภรรยาของเขาไม่เพียงทำผิดต่อเขาเท่านั้น แต่ทำผิดต่อผู้ชายทั้งปวงแห่งอาณาจักรนั้นด้วย พวกเขาขกเหตุผลว่าเมื่อพวกผู้หญิงแห่งอาณาจักรทราบเรื่องความไม่บนอบเชื่อฟังของพระราชินี พวกนางก็จะเริ่มไม่บนอบเชื่อฟังต่อสามีของพวกเขาเหมือนกัน

อสร 1:19-22 ถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ ขอให้มิพระราชโองการจากพระองค์ และให้บันทึกไว้ในกฎหมายของคนเปอร์เซียและคนมีเดีย อย่างที่คีนคำไม่ได้ว่า "วันที่จะเข้าเฝ้ากษัตริย์อาหสุเอรัสก็ไม่ได้" และขอกษัตริย์ประทานตำแหน่งราชินีให้แก่ผู้อื่นที่ดีกว่าพระนาง 20 ดังนั้นเมื่อกษัตริย์ทรงประกาศกฤษฎีกา ตลอดพระราชอาณาจักรของพระองค์ (อันกว้างใหญ่อย่างยิ่งนั้น) สตรีทั้งปวงจะต้องให้เกียรติสามีของตน "ไม่ว่าสูงหรือต่ำ" 21 คำทูลแนะนำนี้เป็นที่พอพระทัยกษัตริย์และเจ้านาย กษัตริย์จึงทรงกระทำตามที่เมมูกานทูลเสนอ 22 พระองค์ทรงมีพระอักษรไปทั่วราชอาณาจักรของกษัตริย์ ถึงทุกมณฑลตามอักขระของมณฑลนั้น และถึงทุกชาติตามภาษาของเขา ให้ชายทุกคนเป็นเจ้าของในเรือนของตน และให้ประกาศกฤษฎีกานี้ตามภาษาของแต่ละชนชาติ

ดังนั้นบรรดาที่ปรึกษาของกษัตริย์จึงแนะนำเขาให้ออกคำบัญชาฉบับหนึ่งซึ่งเท่ากับเป็นการหย่านางวัชที พวกเขาแนะนำอีกว่าคำบัญชานี้ควรถูกประกาศไปทั่วอาณาจักรนั้นเพื่อเป็นคำเตือนถึงสตรีคนอื่นๆเกลือกว่าพวกนางจะกบฏต่อสามีของตนเช่นกัน ข้อสรุปเรื่องความเป็นผู้นำของสามีในบ้านเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ส่วนเรื่องอื่นๆที่เหลือในเรื่องนี้เป็นสิ่งที่ผิด

*****

ภาพรวมของเอสเธอร์ 2: สองเรื่องสำคัญถูกบันทึกไว้ในบทที่ 2: (1) เอสเธอร์ถูกเลือกให้เป็นพระราชินีในข้อ 1-20 และ (2) โมรเดคัยค้นพบแผนปองร้ายกษัตริย์ในข้อ 21-23

อสร 2:1-4 ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ เมื่อพระพิโรธของกษัตริย์อาหสุเอรัสสงบลง พระองค์ทรงระลึกถึงวัชทีและสิ่งที่พระนางทรงกระทำ และกฤษฎีกาที่พระองค์ทรงออก

เรื่องพระนาง 2 ข้าราชการของกษัตริย์ผู้ปรนนิบัติพระองค์อยู่จึงทูลว่า "ขอทรงให้หาหญิงพรหมจารีสาวสวยมาถวายกษัตริย์ 3 และขอหญิงที่ทรงแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ทุกมณฑลแห่งราชอาณาจักรของพระองค์ เพื่อให้คนเหล่านี้รวบรวมหญิงสาวพรหมจารีงดงามทั้งหลายมายังฮาเร็มในสุสานปราสาท ให้อยู่ในอารักขาของเฮกัยข้าราชการบริพารในพระราชสำนักของกษัตริย์ ผู้ดูแลสตรี และขอประทานเครื่องชำระล้างและประทีปไฟสำหรับหญิงเหล่านั้น 4 และขอให้หญิงสาวคนที่กษัตริย์พอพระทัยได้เป็นพระราชินีแทนรัชทายาท" ข้อนี้พอพระทัยกษัตริย์ พระองค์จึงทรงกระทำตามนั้น

หลังจากผู้เริ่มหายคลั่งและรัชทายาทที่ถูกถอดจากตำแหน่งพระราชินีแล้ว เหล่าที่ปรึกษาของเซอร์ซีสจึงคิดแผนการหนึ่งขึ้นมา พวกเขาเสนอแนะว่า "ขอทรงให้หาหญิงพรหมจารีสาวสวยมาถวายกษัตริย์" ต้องมีการส่งข่าวไปทั่วอาณาจักรเพื่อแสวงหาสาวพรหมจารีสวยๆมายังสุสานปราสาทและให้อยู่ภายใต้การดูแลของ "เฮกัยข้าราชการบริพารในพระราชสำนักของกษัตริย์ ผู้ดูแลสตรี" นั้นอาจเทียบได้กับฮาเร็มสำหรับกษัตริย์ เครื่องสำอางและสบู่สำหรับการชำระล้าง สุขอนามัย และการประทีปไฟจะต้องถูกจัดหาให้หญิงสาวแต่ละคนเหล่านี้ ครั้งพบหญิงสาวคนหนึ่ง กษัตริย์พอพระทัยเป็นพิเศษ เธอก็จะได้เป็นพระราชินี เซอร์ซีสชอบความคิดนี้และแผนการดังกล่าวก็ถูกนำไปปฏิบัติ

อสธ 2:5-7 ยังมีิวคนหนึ่งในสุสานปราสาทชื่อโมรเดคัย บุตรชายยายาอีร์ ผู้เป็นบุตรชายซิเมอี ผู้เป็นบุตรชายคิช คนเบนยามิน 6 ผู้ถูกกวาดต้อนจากเยรูซาเล็มในหมู่เชลยที่ถูกกวาดต้อนไปพร้อมกับเยโคนิยาห์กษัตริย์ของยูดาห์ ผู้ซึ่งเนบูกัดเนสซาร์กษัตริย์ของบาบิโลนได้กวาดต้อนไปนั้น 7 ท่านได้เลี้ยงดูฮาตาซาห์คือเอสเธอร์บุตรสาวลูกของท่าน เพราะเธอไม่มีพ่อแม่สาวคนนี้รูปร่างและหน้าดู เมื่อบิดามารดาของเธอสิ้นชีวิตแล้ว โมรเดคัยก็รับเธอมาเลี้ยงเป็นบุตรสาว

ขณะเดียวกันในสุสานปราสาทมีิวคนหนึ่งนามว่าโมรเดคัย แม้บางท่านคิดว่านี่เป็นโมรเดคัยคนเดียวกับที่ถูกเอ่ยถึงในเอสธ 2:2 หรือเนหะมีย์ 7:7 ซึ่งไม่น่าจะเป็นไปได้ ไม่ว่ากรณี

ใด เขาก็เป็นคนเบนยามิน ลูกหลานของศิษ ครอบครัวยังคงอยู่กับคนอื่นๆอีกมากมายของ
แผ่นดินยูดาห์- เบนยามินถูกพาไปในการจับเป็นเชลยระลอกที่สอง ไปยังบาบิโลน ลูกของเขา
ก่อนตายมีบุตรสาวคนหนึ่ง ประเพณีของยิวกล่าวว่าชายผู้นี้ตายก่อนเอสเธอร์เกิดและมารดาของ
เธอตายตอนคลอดบุตร ดังนั้นโมรเดคัยจึง ‘รับเลี้ยง’ เด็กสาวผู้นี้ซึ่งมีชื่อเป็นภาษาฮีบรูว่าฮาตาซาห์
ชื่อภาษาเปอร์เซียของเธอคือ เอสเธอร์ ในภาษาฮีบรู ฮาตาซาห์ มีความหมายว่า ‘ต้นน้ำมันเขียว’
มีการคาดเดาต่าง ๆ นานาเกี่ยวกับว่า ‘เอสเธอร์’ มีความหมายว่าอะไรในภาษาเปอร์เซีย แม้ดู
เหมือนว่ามันมีความหมายว่า ‘ต้นน้ำมันเขียว’ เช่นกัน ซึ่งเป็นต้นไม้มีดอกที่มีกลิ่นหอม ทำ
คนอื่นๆก็เสนอแนะว่าชื่อนี้มีความหมายว่า ‘ดวงดาว’ โมรเดคัยจึงเลี้ยงดูเอสเธอร์เด็กสาวกำพร้าผู้
นี้จนโต นอกจากนี้มีหมายเหตุด้วยว่าเธอ “รูปร่างและนำดู”

อธ 2:8-11 ต่อมาเมื่อพระบัญชาของกษัตริย์และกฤษฎีกาของพระองค์

ประกาศออกไป และเมื่อเขารวบรวมหญิงสาวเป็นอันมากเข้ามาในสุสาปราสาทให้อยู่ภายใต้
อารักขาของเฮกัย เอสเธอร์ก็ถูกนำเข้ามาไว้ในราชสำนักภายใต้อารักขาของเฮกัยผู้ดูแลสตรี
9 หญิงนั้นเป็นที่พอใจเขาและเธอก็เป็นที่โปรดปรานแก่เขา เขาจึงรับจัดหาเครื่องประทีป
และส่วนของเธอให้เธอ พร้อมกับสาวใช้ที่คัดเลือกแล้วเจ็ดคนจากราชสำนัก แล้วก็เลื่อนเธอและ
สาวใช้ของเธอขึ้นไปยังสถานที่ที่ดีที่สุดในฮาเร็ม 10 เอสเธอร์มิได้บอกให้ทราบถึงชาติและญาติ
ของเธอ เพราะโมรเดคัยกำชับเธอไม่ให้ใครรู้ 11 ทุกๆวันโมรเดคัยเดินมาหน้าลานของฮาเร็ม เพื่อ
ฟังข่าวเอสเธอร์เป็นอย่างไร และมีอะไรเกิดขึ้นแก่เธอ

ขณะที่สาวสวยทั้งหลายถูกหาตัวมาให้กษัตริย์ เอสเธอร์ก็ถูกพามายังพระราชวัง มี
หมายเหตุไว้ว่าเธอเป็นที่พอใจผู้ดูแลสตรีและได้รับความกรุณาจากเขา หญิงสาวแต่ละคนเหล่านี้
ได้รับสิ่งของหลายอย่างซึ่งเป็น “เครื่องประทีป” นี้หมายถึงการประทีป โคมด้วยเครื่อง
สำอาง เธอยังได้รับสาวใช้เจ็ดคนเพื่อช่วยเหลือเธอในการเตรียมตัวเธอด้วย ผู้ดูแล ‘ฮาเร็ม’ นี้จึง
ให้เอสเธอร์อยู่ในสถานที่ที่ดีที่สุดในเรือนของเหล่าสตรีนั้น อย่างไรก็ตามเอสเธอร์มิได้เปิดเผยว่า
เธอเป็นคนยิวตามที่ได้รับคำกำชับจากโมรเดคัย ดูเหมือนว่ามีแนวคิดต่อต้านยิวในอาณาจักร

ขณะนั้นซึ่งกลายเป็นเรื่องเปิดเผยพร้อมกับฮาแมน ขณะเดียวกันโมรเดคัยก็คอยเฝ้าดูเอสเธอร์ทุกวัน “เพื่อฟังข่าวเอสเธอร์เป็นอย่างไร และมีอะไรเกิดขึ้นแก่เธอ”

อธ 2:12-14   เมื่อถึงเวลาที่สาว ๆ ทุกคนจะเข้าไปเฝ้ากษัตริย์อาหสุเอรัส หลังจากได้เตรียมตัวตามระเบียบของหญิงสิบสองเดือนแล้ว (และนี่เป็นเวลาปกติสำหรับประเพณีคือชโลมกายหญิงด้วยน้ำมันกำยานหกเดือน และหกเดือนด้วยเครื่องเทศและน้ำมันประเพณีคือหญิง) 13 เมื่อสาว ๆ ทุกคนจะเข้าไปเฝ้ากษัตริย์อย่างนี้ เธอจะต้องการเอาอะไรจากฮาเร็มไปยังราชสำนัก ก็เอาไปได้ 14 เธอเข้าไปเฝ้าเวลาเย็น และในเวลาเช้าเธอกลับออกมาในฮาเร็มที่สองในอารักขาของชาวอัชกาตสันทีของกษัตริย์ผู้ดูแลนางห้าม เธอไม่ได้เข้าไปเฝ้ากษัตริย์อีก นอกจากกษัตริย์จะพอพระทัยในเธอ และทรงเรียกชื่อเธอให้เข้าเฝ้า

มีการให้รายละเอียดเกี่ยวกับว่าหญิงสาวเหล่านี้ถูกกักตัวไว้เป็นเวลาหนึ่งปีเพื่อควาพวกเธอเป็นหญิงพรหมจารีแน่ ๆ พวกเธอแต่ละคนได้รับเครื่องประทีนผิวหลายอย่างเพื่อเพิ่มความงามตามธรรมชาติของพวกเธอให้มากยิ่งขึ้น จากนั้นพวกเธอแต่ละคนก็ถูกส่งไปเฝ้ากษัตริย์ในตอนเย็นเพื่อค้างคืนกับเขา จากนั้นพวกเธอก็ถูกส่งไปยัง “ฮาเร็มที่สอง” เรือนที่ว่านี้จริงๆแล้วมีไว้สำหรับเหล่านางสนม หากกษัตริย์ไม่ได้เรียกตัวเธอ เขาก็ไม่รับเธออีกต่อไป

อธ 2:15-18   บัดนี้เมื่อถึงเวลาของเอสเธอร์ บุตรสาวของอาบิฮาอิล ลูกของโมรเดคัยผู้ซึ่งรับเธอไว้เป็นบุตรสาว จะเข้าเฝ้ากษัตริย์ เธอมีได้ขอสิ่งใด นอกจากสิ่งที่เฮทัยซาราซ สำนักของกษัตริย์ผู้ดูแลพวกสตรีแนะนำ ฝ่ายเอสเธอร์ได้รับความโปรดปรานในสายตาของทุกคนที่ได้พบเห็น 16 เมื่อเขาพาเอสเธอร์เข้าไปเฝ้ากษัตริย์อาหสุเอรัสในพระราชสำนัก ในเดือนสิบซึ่งเป็นเดือนเทเบทในปีที่เจ็ดแห่งรัชกาลของพระองค์ 17 กษัตริย์ทรงรักเอสเธอร์ยิ่งกว่าบรรดาหญิงทั้งปวงนั้น และเธอได้รับพระกรุณาและความโปรดปรานในสายพระเนตรของพระองค์ มากกว่าหญิงพรหมจารีทั้งสิ้น พระองค์จึงทรงสวมพระมงกุฎบนศีรษะของเธอ และทรงตั้งเธอให้เป็นพระราชินีแทนรัชที่ 18 แล้วกษัตริย์พระราชทานการเลี้ยงใหญ่แก่เจ้านายและข้าราชการ

ทั้งปวงของพระองค์ เป็นการเลี้ยงของพระนางเอสเธอร์ พระองค์ทรงอนุมัติให้งดส่วยแก่มณฑล
ทั้งปวง และพระราชทานของกำนัล ด้วยพระทัยกว้างขวางของกษัตริย์

คราวนี้ถึงตาของเอสเธอร์แล้ว มีหมายเหตุไว้ว่าในปีที่เจ็ดแห่งรัชกาลของกษัตริย์ (เวลา
จึงผ่านไปแล้วสี่ปีนับตั้งแต่เหตุการณ์เรื่องนางวัชที) มีหมายเหตุไว้ว่าแม่เอสเธอร์มิได้ขอสิ่งใด
เว้นแต่เครื่องประทีนโคมไฟๆ เธอก็ “ได้รับความโปรดปรานในสายตาของทุกคนที่ได้พบเห็น”
กษัตริย์ก็ตะลึงในความงามของเอสเธอร์และรักเธอมากกว่าสตรีทั้งปวง เขาจึงตั้งเธอเป็นราชินี
ของเขา นี่ตามมาด้วยการเลี้ยงใหญ่แก่เจ้านายและข้าราชการแห่งราชอาณาจักรนั้น นอกจากนี้ยัง
มีการประกาศให้เป็นวันหยุดประจำชาติด้วย คำว่า *งดส่วย (rest)* ในข้อ 18 มีความหมายว่า ‘การ
หยุดพัก’ เช่นในวันหยุดหรืออาจเป็นการงดการเก็บภาษีเพียงช่วงสั้นๆ เพื่อเป็นเกียรติแก่เอสเธอร์
ไม่ว่ากรณีใด มีการเฉลิมฉลองใหญ่เพื่อเอสเธอร์

อธธ 2:19-20   เมื่อเขารวบรวมหญิงพรหมจารีมาครั้งที่สอง โมรเดคัยนั่งอยู่ที่
ประตูของกษัตริย์ 20 ฝ่ายพระนางเอสเธอร์นั้นมิได้ทรงให้ใครทราบถึงพระญาติหรือชนชาติ
ของพระนางดังที่โมรเดคัยกำชับพระนางไว้ เพราะพระนางเอสเธอร์ทรงทำตามคำสั่งของ
โมรเดคัย เช่นเดียวกับเมื่อเขาเลี้ยงดูพระนางมา

การรวบรวมหญิงพรหมจารีเป็นครั้งที่สองอาจหมายถึงการรวบรวมหญิงสาวมาให้
กษัตริย์ แม่เอสเธอร์เป็นคนบริสุทธิ์ในด้านศีลธรรม เห็นได้ชัดว่าเซอร์ซีสไม่เป็นเช่นนั้น
นอกจากนี้การกระทำต่างๆ ของเขาก็เห็นได้ชัดว่าเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ทางสังคมสำหรับกษัตริย์

มีหมายเหตุด้วยว่าขณะนั้น โมรเดคัย “นั่งอยู่ที่ประตูของกษัตริย์” นี่หมายถึงตำแหน่งหนึ่ง
ที่ประกอบด้วยสิทธิอำนาจของพระราชสำนัก อาจในฐานะข้าราชการคนหนึ่งในพระราชสำนัก
เขาอาจได้รับการเลื่อนตำแหน่งเช่นนั้นเพราะอิทธิพลของเอสเธอร์ก็เป็นได้ ถึงกระนั้นเอสเธอร์ก็
มิได้เปิดเผยเทือกเถาเหล่ากอของเธอก็คือเป็นหญิงชาวยิว เธอยังเชื่อฟังโมรเดคัย ‘พ่อเลี้ยง’ ของเธอ
อยู่เหมือนเดิม

อสธ 2:21-23   ในครั้งนั้นเมื่อโมรเดคัยนั่งอยู่ที่ประตูของกษัตริย์ บิกชานและ
เทเรช ชั้นที่สองคนของกษัตริย์ ผู้เฝ้าธรณีประตู มีความโกรธและหาช่องที่จะประทุษร้ายกษัตริย์
อาหสุเอรัส 22 เรื่องนี้รู้ถึงโมรเดคัยและท่านก็ทูลพระราชินีเอสเธอร์ พระนางเอสเธอร์กราบทูล
กษัตริย์ในนามของโมรเดคัย 23 เมื่อมีการสอบสวนเรื่องนี้ว่าเป็นความจริงแล้ว กษัตริย์ก็ทรงให้
แขวนสองคนนั้นเสียที่ต้นไม้ และบันทึกเรื่องไว้ในหนังสือพงศาวดารต่อพระพักตร์กษัตริย์

ขณะเดียวกันข้าราชการสองคนแห่งราชสำนัก (บิกชานและเทเรช) ก็คิดแผนล้มล้าง
กษัตริย์ โมรเดคัยทราบถึงแผนการสมคบคิดของพวกเขาและรายงานเรื่องนี้ต่อเอสเธอร์ หลังจาก
การสืบสวนเรื่องราว ก็พบว่ามันเป็นความจริง ผู้สมคบคิดทั้งสองคนจึงถูกแขวนคอ เหตุการณ์นี้
จึงถูกบันทึกไว้ในหนังสือพงศาวดารของกษัตริย์

*****

*ภาพรวมของเอสเธอร์ 3: บทถัดไปนี้บันทึกแผนร้ายของฮามานที่จะกำจัดพวกยิว บทนี้
แบ่งย่อยได้ดังนี้: (1) แผนร้ายของฮามานเพื่อทำลายพวกยิวในข้อ 1-6 และ (2) เขาได้กฤษฎีกา
เพื่อทำลายพวกเขาในข้อ 7-15*

อสธ 3:1-3   ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้กษัตริย์อาหสุเอรัสทรงเลื่อนยศฮามาน
บุตรชายฮัมเมดาธา คนอากัก กษัตริย์ทรงเลื่อนท่านและทรงตั้งเก้าอี้ของท่านไว้เหนือกว่าของเจ้า
นายทั้งปวงที่อยู่กับพระองค์ 2 บรรดาข้าราชการของกษัตริย์ซึ่งอยู่ที่ประตูของกษัตริย์ก็กราบลง
แสดงความเคารพต่อฮามาน เพราะกษัตริย์ทรงบัญชาให้แสดงความเคารพต่อท่านเช่นนั้น แต่
โมรเดคัยมิได้กราบหรือแสดงความเคารพ 3 ข้าราชการของกษัตริย์ซึ่งอยู่ที่ประตูของกษัตริย์จึง
พูดกับโมรเดคัยว่า "ทำไมท่านละเมิดพระบัญชาของกษัตริย์"

พอเหตุการณ์ต่างๆผ่านไป อย่างน้อยอีกห้าปีต่อมา (ดูข้อ 7) กษัตริย์ก็เลื่อนยศข้าราชการ
ประจำราชสำนักคนหนึ่งนามว่าฮามาน ซึ่งมีตำแหน่งเทียบได้กับนายกรัชมন্ত্রীแห่งราช
อาณาจักรนั้น เขามีตำแหน่งสูงกว่าข้าราชการคนใดยกเว้นกษัตริย์ ข้าราชการคนอื่นๆทั้งปวงและ
เหล่าผู้รับใช้จึงมักกราบลงแสดงความเคารพต่อฮามาน มันเป็นธรรมเนียมในเปอร์เซียที่จะให้

เกียรติข้าราชการระดับสูงเช่นนั้นในฐานะเทพเจ้าองค์หนึ่ง กษัตริย์จึงสั่งคนทั้งปวงให้ก้มกราบ
ลงต่อฮามาน อย่างไรก็ตาม โมรเดคัยไม่ยอมก้มลงหรือแสดงความเคารพต่อฮามาน เราอาจสรุป
ได้ว่าที่โมรเดคัยไม่ยอมทำเช่นนั้นก็เป็นเพราะจิตสำนึกผิดชอบของเขาที่ว่ามนุษย์ควรก้มกราบ
พระเจ้าเท่านั้น ข้าราชการบริวารคนอื่นๆของกษัตริย์จึงถามโมรเดคัยว่าทำไมเขาถึงไม่เชื่อฟังคำ
บัญชาของกษัตริย์

อธ 3:4-5   **อยู่มาเมื่อเขาทั้งหลายพูดกับท่านวันแล้ววันเล่า และท่านไม่ฟังเขา**
เขาก็ไปเรียนฮามานเพื่อจะดูว่าถ้อยคำของโมรเดคัยจะชนะหรือไม่ เพราะท่านบอกเขาว่าท่าน
เป็นยิว 5 เมื่อฮามานเห็นว่าโมรเดคัยไม่กราบลงหรือแสดงความเคารพต่อท่าน ฮามานก็
เดือดดาล ข้าราชการคนอื่นๆพูดกับ โมรเดคัยทุกวันเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่เขาก็ไม่ยอมก้มกราบ ดัง
นั้นพวกเขาจึงบอกฮามานถึงเรื่องนั้นเพื่อดูว่าโมรเดคัยจะยังไม่ยอมต่อไปหรือไม่ มีหมายเหตุไว้
ว่าพอถึงตอนนี้เขาได้เปิดเผยตนแล้วว่าเขายิว เมื่อฮามานเห็นว่าโมรเดคัยไม่ยอมก้มกราบ
หรือแสดงความเคารพเขา เขาก็ “เดือดดาล”

อธ 3:6-7   **แต่ท่านเห็นว่าเป็นการเสียเกียรติที่จะจับกุมโมรเดคัยคนเดียว**
เพราะมีคนเรียนท่านให้ทราบถึงชนชาติของโมรเดคัย ฮามานจึงหาช่องที่จะทำลายยิวทั้งหมด
คือชนชาติของโมรเดคัยทั่วราชอาณาจักรของอาหสุเอรัส 7 ในเดือนแรกซึ่งเป็นเดือนนิสถานปีที่
สิบสองแห่งรัชกาลกษัตริย์อาหสุเอรัส เขาพากันทอดเปเปอร์ คือสลาก ต่อหน้าฮามานเพื่อหาวัน
และเพื่อหาเดือน ได้เดือนที่สิบสอง คือเป็นเดือนอาดาร์

ความเกลียดชังและความอยากแก้แค้นของฮามานก็มีมากเสียจนเขาหาทางที่จะทำ
มากกว่าระบายความโกรธของตนต่อโมรเดคัย พอทราบว่าเขายิว ฮามานก็คิดหาวิธีที่จะ
“ทำลายยิวทั้งหมด คือชนชาติของโมรเดคัยทั่วราชอาณาจักรของอาหสุเอรัส” ดังนั้นฮามานและ
เหล่าสหายของเขาจึงทอดสลากเพื่อดูว่าเดือนไหนคือเดือนที่ ‘เฮงที่สุด’ ที่จะจัดการกับพวกยิว
(มันคงคล้ายกับการทอดลูกเต๋า) เวลาถูกหมายเหตุไว้ว่าเป็นปีที่สิบสองของกษัตริย์ ในการทอด

ฉลาดของพวกเขา พวกเขาจึงตัดสินใจว่าเดือนที่สิบสองจะเป็นเดือนที่จะกระทำตามแผนการ
ของพวกเขา (มันยังเป็นเดือนแรกของปีในขณะนั้น)

อศธ 3:8-11 แล้วฮามานทูลกษัตริย์อาหสุเอรัสว่า "มีชนชาติหนึ่งกระจายอยู่
ทั่ว และแยกกันอยู่ท่ามกลางชนชาติทั้งหลายในมณฑลทั้งหลายแห่งราชอาณาจักรของพระองค์
กฎหมายของเขาผิดกับกฎหมายของชนชาติอื่นทั้งสิ้น และพวกนี้ไม่รักษากฎหมายของกษัตริย์
การที่กษัตริย์ทรงปล่อยเขาไว้วันนี้ไม่บังเกิดประโยชน์แก่พระองค์ 9 ถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ ขอ
ทรงออกกฤษฎีกาให้ทำลายล้างเขาเสียเถิด และข้าพระองค์จะถวายเงินหนึ่งหมื่นตะลันต์ใส่มือ
บรรดาผู้ที่ดูแลพระราชกิจของกษัตริย์ เพื่อเขาจะได้ใส่ในพระคลังของกษัตริย์" 10 กษัตริย์จึง
ถอดพระธำมรงค์ตราออกจากพระหัตถ์ของพระองค์มอบแก่ฮามานบุตรชายฮัมเมดธา คนอากัก
ศัตรูของพวกยิว 11 และกษัตริย์ตรัสกับฮามานว่า "เรามอบเงินนั้นให้แก่ท่าน และมอบ
ประชาชนแก่ท่านด้วย เพื่อจะทำแก่เขาตามที่ท่านเห็นดี"

ฮามานจึงเข้าเฝ้ากษัตริย์และกล่าวหาชนชาติยิว แม้พวกเขาไม่ได้ถูกระบุแบบเฉพาะ
เจาะจงว่าเป็นยิว กษัตริย์ก็รู้ว่าฮามานกำลังพูดถึงคนพวกไหนอยู่ เหมือนที่ซาตานชอบทำเป็น
ประจำ และมันคือผู้กล่าวโทษพวกพี่น้อง ฮามานบิดเบือนความจริงและนำเสนอพวกยิวว่าเป็น
คนชั่วร้ายและเป็นภัยต่ออาณาจักร เขาจึงเสนอต่อกษัตริย์ให้ทำลายชนชาติยิวเสีย เขายังสัญญา
ด้วยว่าจะจ่ายเงินแก่กษัตริย์ที่ยอมยุ่งยากในการทำลายพวกยิว (นั่นคือ เพื่อชดเชยเงินภาษีของ
กษัตริย์ที่จะขาดหายไป)

กษัตริย์จึงตกลงตามนั้นและให้แหวนของตนแก่ฮามาน นี่อาจเป็นการอนุญาตให้เขา
ประทับแหวนตรา (ลายเซ็น) ของกษัตริย์ลงบนตราประทับขี้ผึ้งของเอกสารเหล่านั้นที่จะถูกส่ง
ไปทั่วราชอาณาจักร นอกจากนี้กษัตริย์ยังไม่ยอมรับเงินที่ฮามานเสนอมาเพื่อชดเชยเงินรายได้ที่
จะขาดหายไปของเขาด้วย หรือไม่ก็คืนเงินนั้นให้แก่ฮามาน

อศธ 3:12-13 แล้วทรงเรียกราชอาลักษณ์เข้ามาในวันที่สิบสามเดือนต้น ให้
เขียนกฤษฎีกาตามที่ฮามานบัญชาไว้ทุกประการ ส่งไปยังสมุหเทศาภิบาลของกษัตริย์และของ

เจ้าเมืองมณฑลทั้งปวงและถึงเจ้านายแห่งชนชาติทั้งปวง ถึงทุกมณฑลเป็นอัครของมณฑล
นั้น และถึงชนทุกชาติเป็นภาษาของเขา เขียนในพระนามของกษัตริย์อาหสุเอรัส และประทับ
ตราด้วยพระรัมรงค์ของกษัตริย์ 13 ให้คนเดินข่าวจดหมายเหล่านี้ไปถึงมณฑลของกษัตริย์ทั้ง
สิ้นสั่งให้ทำลาย สังหารและทำให้ยิวทั้งปวงพินาศไป ทั้งหนุ่มและแก่ เด็กและผู้หญิงในวัน
เดียวกัน คือวันที่สิบสามเดือนที่สิบสองซึ่งเป็นเดือนอาดาร์ และให้ริบเอาข้าวของของเขาไปหมด

ดังนั้นในวันที่สิบสามเดือนต้นของปีนั้น (เทียบได้กับเดือนเมษายนในปัจจุบัน) คำสั่งก็
ถูกส่งไปยังข้าราชการและเจ้าเมืองทุกคนของทุกมณฑลแห่งจักรวรรดิเปอร์เซียในนามของ
กษัตริย์ ด้วย มันถูกประกาศอย่างเป็นทางการว่าในวันที่สิบสามเดือนที่สิบสองของปีนั้น (เดือน
มีนาคมในปัจจุบัน) มีคำสั่งต่างๆให้ “ทำลาย สังหารและทำให้ยิวทั้งปวงพินาศไป ทั้งหนุ่มและ
แก่ เด็กและผู้หญิงในวันเดียวกัน ... และให้ริบเอาข้าวของของเขาไปหมด” ชนชาติยิวจะต้องถูก
ทำลายให้สิ้นซากและข้าวของของพวกเขาถูกริบในวันเดียว นั่นคือวันที่สิบสามของเดือนสุดท้าย
ของปีนั้น

อธ 3:14-15   ให้ออกสำเนาเอกสารนั้นเป็นกฤษฎีกาในทุกมณฑล นำไปป่าวร้อง
ให้ชนชาติทั้งปวงพร้อมเพื่อวันนั้น 15 บรรดาคนเดินข่าวก็รีบไปตามพระบัญชาของกษัตริย์
และออกกฤษฎีกานั้นในสุสาปราสาท กษัตริย์ก็ประทับดื่มกับฮามาน ส่วนชาวนครสุสาพากัน
งุนงง

เอกสารเหล่านี้ถูกทำสำเนาและแจกจ่ายไปทั่วอาณาจักร โดยสั่งจักรวรรดินั้นให้เตรียม
พร้อมที่จะกระทำตามคำสั่งเหล่านั้นในวันที่กำหนด ดังนั้น “กษัตริย์ก็ประทับดื่มกับฮามาน ส่วน
ชาวนครสุสาพากันงุนงง” บางทีฮามานอาจเตรียมงานเลี้ยงหนึ่งไว้เพื่อเฉลิมฉลองกับกษัตริย์
อย่างไรก็ตามเกิดความสับสนงุนงงในนครสุสา ชาวครนั้นรู้ว่ามียิวจำนวนมากที่ดำรงตำแหน่ง
สูงๆ พวกเขาอาจประหลาดใจด้วยความปาเถื่อนของกฤษฎีกานี้ นอกจากนี้เราอาจสันนิษฐาน
ได้ว่าแม้กษัตริย์ไม่ทราบเรื่องเทือกเถาเหล่ากอของเอสเธอร์ คนในนครนั้นก็ทราบว่ามีใครเป็นคน
เลี้ยงดูเธอจนเติบโต

*****

ภาพรวมของเอสเธอร์ 4: กฤษฎีกาที่สั่งให้ทำลายพวกยิวถูกออกแล้ว โมรเดคัยเริ่มไว้ทุกข์และขอให้เอสเธอร์เข้าแทรกแซงเพื่อชนชาติของเธอ แม้ปฏิเสธในตอนแรก เธอก็ตั้งใจที่จะเสี่ยงชีวิตของตนในการเข้าเฝ้ากษัตริย์เพื่อพวกเขา บทนี้แบ่งย่อยได้ดังนี้: (1) พวกยิวคร่ำครวญเรื่องวิกฤติของตนในข้อ 1-4 และ (2) เอสเธอร์ยอมเสี่ยงที่จะอ่อนนวอนเพื่อชนชาติของเธอในข้อ 5-17

อธศ 4:1-4 เมื่อโมรเดคัยทราบทุกอย่างที่ได้กระทำไปแล้ว โมรเดคัยก็นึกเสียใจของตนสวมผ้ากระสอบและใส่จี๊เถ่า และออกไปากลางนคร คร่ำครวญด้วยเสียงดังอย่างขมขื่น 2 ท่านขึ้นไปอยู่ตรงหน้าประตูของกษัตริย์ เพราะไม่มีผู้ใดที่สวมผ้ากระสอบเข้าประตูของกษัตริย์ได้ 3 และในทุกมณฑลที่พระบัญชาของกษัตริย์และกฤษฎีกาของพระองค์ไปถึง ก็มีการไว้ทุกข์อย่างใหญ่หลวงท่ามกลางพวกยิว ด้วยการอดอาหาร ร้องไห้และคร่ำครวญ และคนเป็นอันมากนอนในผ้ากระสอบและมีจี๊เถ่า 4 เมื่อสาวใช้และขันทีของพระนางเอสเธอร์มาทูลพระนางพระราชินีก็เป็นทุกข์ในพระทัยยิ่งนัก พระนางทรงส่งเสื้อผ้าไปให้แก่โมรเดคัย เพื่อท่านจะได้ถอดผ้ากระสอบของท่านออกเสีย แต่ท่านไม่ยอมรับผ้าเหล่านั้น

เมื่อโมรเดคัยได้ยินเกี่ยวกับกฤษฎีกานั้นที่สามานเป็นต้นคิด เขาก็เริ่มไว้ทุกข์ เหมือนที่พวกยิวทำเป็นธรรมเนียมยามเศร้าโศกเสียใจอย่างมาก เขานึกเสื้อผ้าของตน สวมผ้ากระสอบใส่จี๊เถ่า และร้องไห้เสียงดังอย่างขมขื่น การนึกเสื้อผ้าพร้อมกับการสวมผ้ากระสอบและใส่จี๊เถ่าเป็นธรรมเนียมของชาวตะวันออกที่แสดงถึงความทุกข์ใจอย่างมาก มันเป็นเครื่องช่วยแสดงให้เห็นภาพในการสวมใส่เสื้อผ้าเนื้อหยาบพร้อมกับจี๊เถ่าเพื่อเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของใจที่ชอกช้ำ

พวกยิวไว้ทุกข์แบบเดียวกันทั่วจักรวรรดิเปอร์เซียเมื่อกฤษฎีกานั้นแพร่ออกไป มีคนไปบอกเอสเธอร์ว่าโมรเดคัยกำลังทำตัวอย่างไร คุณเหมือนว่าจากบริบทที่ตามมา เธอยังไม่ทราบเกี่ยวกับวิกฤตินั้น เธอจึงส่งเสื้อผ้าชุดเหมาะสมไปให้โมรเดคัยเพื่อให้เขาใส่กลับมายังราชสำนัก เขาปฏิเสธ

อสธ 4:5-9   แล้วพระนางเอสเธอร์มีพระเสาวนีย์เรียกฮาซาคขันทีคนหนึ่งของ
กษัตริย์ ผู้ซึ่งพระองค์ทรงแต่งตั้งให้ปรนนิบัติ พระนางตรัสสั่งให้ไปหาโมรเดคัย เพื่อจะทรง
ทราบว่าเป็นเรื่องอะไร และทำอย่างนั้นทำไม 6 ฮาซาคออกไปหาโมรเดคัยที่ถนนในนคร ข้างหน้า
ประตูของกษัตริย์ 7 โมรเดคัยก็เล่าเรื่องทั้งสิ้นที่เกิดขึ้นแก่ท่าน และจำนวนเงินที่ต้องที่ฮามาน
สัญญาถวายแก่พระคลังของกษัตริย์เพื่อการทำลายพวกยิว 8 โมรเดคัยยังได้ให้สำเนาถุกฎีกา
เขียนที่ออกในสุสาสั่งให้ทำลายเขาทั้งหลายเพื่อนำไปแสดงแก่พระนางเอสเธอร์ อธิบายเรื่องให้
พระนาง และกำชับให้พระนางเข้าเฝ้ากษัตริย์ เพื่อทูลอ้อนวอนพระองค์ และวิงวอนพระองค์เพื่อ
เห็นแก่ชนชาติของพระนาง 9 ฮาซาคก็กลับไปทูลพระนางเอสเธอร์ถึงสิ่งที่โมรเดคัยได้บอกไว้

เอสเธอร์จึงใช้มหาดเล็กคนหนึ่งนามว่าฮาซาคซึ่งได้รับมอบหมายให้ดูแลเธอไปหา
โมรเดคัยเพื่อไปสอบถามว่าเกิดอะไรขึ้น คำที่แปลว่า มหาดเล็ก (*คาริยัค*) ปกติแล้วมักแปลเป็น
‘ขันที’ และมีความหมายตรงตัวว่าผู้ที่ถูกตอนแล้ว ฮาซาคเจอตัวโมรเดคัยซึ่งบอกเขาถึงทุกสิ่ง
ที่เกิดขึ้น มีหมายเหตุอีกครั้งว่าฮามานได้สัญญาที่จะชดเชยให้พระคลังของกษัตริย์สำหรับเงิน
รายได้ใดก็ตามที่จักรวรรดิขาดไปเพราะสูญเสียภาษีที่เรียกเก็บจากพวกยิว โมรเดคัยส่งสำเนา
ของถุกฎีกานั้น ไปพร้อมกับฮาซาคเพื่อนำไปมอบให้เอสเธอร์ด้วย เขายังฝากบอกเธอด้วยว่า
“ให้พระนางเข้าเฝ้ากษัตริย์ เพื่อทูลอ้อนวอนพระองค์ และวิงวอนพระองค์เพื่อเห็นแก่ชนชาติของ
พระนาง” ฮาซาคจึงกลับไปหาเอสเธอร์และเล่าให้เธอฟังว่าโมรเดคัยได้บอกอะไรเขาบ้าง

อสธ 4:10-12   แล้วพระนางเอสเธอร์ก็บอกฮาซาคให้ส่งข่าวไปให้โมรเดคัยว่า 11
"ข้าราชการของกษัตริย์ทั้งสิ้นและประชาชนในบรรดามณฑลของกษัตริย์ทราบอยู่ว่า ถ้าชาย
หรือหญิงคนใดเข้าเฝ้ากษัตริย์ภายในพระลานชั้นในโดยมิได้ทรงเรียก ก็มีกฎหมายอยู่ข้อเดียว
เหมือนกันหมด ให้ลงโทษถึงตาย เว้นเสียแต่ผู้ซึ่งกษัตริย์ยื่นธารพระกรทองคำออกรับคนนั้นจึง
จะมีชีวิตอยู่ได้ ส่วนฉันทกษัตริย์ก็มิได้ตรัสเรียกให้เข้าเฝ้ามาสามสิบวันแล้ว" 12 เขาทั้งหลายก็
มาบอกโมรเดคัยถึงสิ่งที่พระนางเอสเธอร์ตรัสนั้น

เอสเธอร์ฝากฮาธาคนไปบอกโมรเดคัย เธอหมายเหตุว่าแม้แต่เธอก็ไม่สามารถเข้าไปในพระลานชั้นในของกษัตริย์ได้โดยไม่ได้รับเชิญ หากไม่ได้ถูกเชื้อเชิญโดยขารพระกรของกษัตริย์ โทษของการทำเช่นนั้นก็คือ ประหารชีวิต ยิ่งกว่านั้นเธอบอกด้วยว่ากษัตริย์ไม่ได้เรียกเธอให้ไปเข้าเฝ้ามาสามสิบวันแล้ว ซึ่งบอกเป็นนัยว่าเธออาจไม่ได้ใกล้ชิดกับกษัตริย์เหมือนที่โมรเดคัยคิด

อธ 4:13-14 โมรเดคัยจึงบอกเขาให้กลับไปทูลตอบพระนางเอสเธอร์ว่า "อย่าคิดว่าเธออยู่ในราชสำนักจะรอดพ้นได้ดีกว่าพวกยิวทั้งปวง 14 เพราะถ้าเธอเจียบอยู่ในเวลานี้ ความช่วยเหลือและการช่วยให้พ้นจะมาถึงพวกยิวจากที่อื่น แต่เธอและวงศ์วานบิดาของเธอจะพินาศ ที่จริงเธอมารับตำแหน่งราชินีก็เพื่อยามวิกฤตเช่นนี้ก็ไม่ได้นะ ใครจะรู้"

โมรเดคัยใช้คนกลับมาบอกอีกครั้ง เขาเตือนว่าแม้แต่เธอก็จะไม่รอดพ้นแผนการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ชาวยิว เขาบอกเป็นนัยว่าแม้หากเธอไม่เข้ามาช่วย การช่วยให้พ้นสำหรับพวกยิวก็อาจมาโดยการทรงจัดเตรียมของพระเจ้า แม้เธอและญาติของเธอจะถูกทำลายก็ตาม จากนั้นโมรเดคัยกล่าวเสริมถ้อยคำที่เป็นกลางว่า "ที่จริงเธอมารับตำแหน่งราชินีก็เพื่อยามวิกฤตเช่นนี้ก็ไม่ได้นะ ใครจะรู้" แม้ไม่เอ่ยพระนามพระเจ้า โมรเดคัยก็บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าโดยการทรงจัดเตรียมของพระเจ้า เธอได้กลายเป็นพระราชินีเพื่อวิกฤตินี้ แม้ที่เดียวพระเจ้าได้ทรงตั้งเอสเธอร์ให้อยู่ในตำแหน่งที่เธออยู่ขณะนั้นเพื่อจัดเตรียมการช่วยให้พ้นอันน่าอัศจรรย์

อธ 4:15-17 แล้วเอสเธอร์ตรัสบอกเขาให้ไปบอกโมรเดคัยว่า 16 "ไปเถิด ให้รวบรวมพวกยิวทั้งสิ้นที่หาพบในสุสา และถืออดอาหารเพื่อฉัน อย่ารับประทาน อย่าดื่มสามวัน กลางคืนหรือกลางวัน ฉันและสาวใช้ของฉันจะอดอาหารอย่างท่านด้วย แล้วฉันจะเข้าเฝ้ากษัตริย์ แม้ว่าเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ถ้าฉันพินาศ ฉันก็พินาศ" 17 โมรเดคัยก็ไปกระทำทุกอย่างตามที่พระนางเอสเธอร์รับสั่งแก่ท่าน

เห็นได้ชัดว่าพอคิดทบทวนดูแล้ว เอสเธอร์ก็เปลี่ยนใจ เธอนำเสนอแผนการหนึ่งง่ายๆ สำหรับโมรเดคัย แผนการนั้นคือ ให้รวบรวมยิวทั้งปวงในสุสาเพื่ออดอาหารเป็นเวลาสามวัน การอดอาหารในพระคัมภีร์ปกติแล้วไม่ได้ถูกนิยามไว้อย่างเฉพาะเจาะจง อย่างไรก็ตามวิกฤติ

ขณะนั้นก็ร้ายแรงยิ่งนักจนเธอตั้งพวกเขามิให้รับประทานหรือดื่มเป็นเวลาสามวัน คำที่แปลว่า ดื่ม (ซาธาห์) เชื่อมโยงกับการดื่มเหล้าองุ่นและอาจไม่ได้บอกเป็นนัยถึงการดื่มน้ำ บ่อยครั้งการอดอาหารของพวกยิวคือ การปฏิเสธอาหารและเครื่องดื่มที่ถูกจัดเตรียมไว้แล้ว โดยไม่รวมถึงน้ำ และขนมปังแบบเรียบง่ายที่สุด แม้มิได้ถูกกล่าวถึง ความหมายโดยนัยก็คือว่าพวกเขาอธิษฐานต่อพระเจ้าในช่วงสามวันนั้นเพื่อขอการช่วยให้พ้นของพระองค์ เห็นได้ชัดว่าเอสเธอร์ได้รับอนุญาตให้นำหญิงสาวยิวคนอื่นๆมาเป็นสาวใช้ของเธอ พวกเธอก็จะถูกสั่งให้อดอาหาร (และอธิษฐาน) ด้วย พอพวกเธออดอาหารเสร็จ เธอก็จะไปเข้าเฝ้ากษัตริย์แม้ว่ามันผิดกฎหมายก็ตาม – “ถ้าฉันพินาศ ฉันก็พินาศ” ดูเหมือนเอสเธอร์เริ่มเข้าใจแล้วว่าทำไมเธอถึงอยู่ในตำแหน่งของเธอ ขณะนั้นและเตรียมพร้อมที่จะเผชิญเหตุการณ์ที่เลวร้ายที่สุดหากมันเกิดขึ้นจริงๆ โมรเดคัยจึงทำตามທີ່เธอบอก

*****

ภาพรวมของเอสเธอร์ 5: บทถัดไปนี้บันทึกเรื่องความกล้าหาญของเอสเธอร์ คำขอต่างๆของเอสเธอร์ที่มีต่อกษัตริย์ในข้อ 1-8 และ (2) ฮามานเตรียมการแขวนคอ โมรเดคัยในข้อ 9-14

อสธ 5:1-2   **อยู่มาในวันที่สามพระนางเอสเธอร์ทรงฉลองพระองค์ และประทับยืนที่ในลานชั้นในของพระราชสำนัก ตรงข้ามกับห้องพระโรงใหญ่ของกษัตริย์ กษัตริย์ประทับบนราชบัลลังก์ภายในพระราชวัง ตรงข้ามทางเข้าพระราชวัง 2 เมื่อกษัตริย์ทอดพระเนตรเห็นพระราชินีเอสเธอร์ประทับยืนอยู่ในพระลาน พระนางก็เป็นทีโปรดปรานในสายพระเนตรของพระองค์ พระองค์จึงทรงยื่นธารพระกรทองคำซึ่งอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์แก่พระนางเอสเธอร์ พระนางเอสเธอร์ก็เสด็จเข้ามาแตะยอดธารพระกร ในวันที่สามเอสเธอร์ก็เปลี่ยนจากชุดอดอาหารของเธอเป็นเครื่องแต่งกายของพระราชินีและเข้าไปในลานชั้นในของกษัตริย์ เราอาจสรุปได้ว่าเธอยืนในลักษณะสงบเสงี่ยมและอ่อนขม้ายซึ่งแตะต้องใจของกษัตริย์ เขายื่นธารพระกรทองคำของเขาแก่เธออย่างกรุณา เธอจึงเดินเข้าไปใกล้อย่างถ่อมใจพร้อมกับความสำนึกบุญคุณและความเคารพโดยแตะยอดธารพระกร**

อสธ 5:3-8

กษัตริย์ตรัสกับพระนางว่า "พระราชินีเอสเธอร์ เรื่องอะไรกัน

พระนางต้องการสิ่งใด ก็จงประทานให้แก่พระนางถึงครั้งราชอาณาจักรของเรา" 4 และพระนางเอสเธอร์ทูลว่า "ถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ ขอ กษัตริย์เสด็จมาพร้อมกับฮามานในวันนี้ถึงการเลี้ยงที่หม่อมฉันเตรียมไว้เพื่อพระองค์" 5 กษัตริย์จึงตรัสว่า "ให้ฮามานรีบมา เพื่อท่านจะได้กระทำตามที่พระนางเอสเธอร์ปรารถนา" กษัตริย์จึงเสด็จไปในการเลี้ยงกับฮามานซึ่งพระนางเอสเธอร์ได้ทรงเตรียมไว้ 6 ขณะอยู่ที่การเลี้ยงเหล้าองุ่น กษัตริย์ตรัสกับเอสเธอร์ว่า "คำร้องขอของพระนางว่าอะไร เราจะให้ แล้วคำทูลขอของพระนางว่าอะไร แม้จะถึงครั้งราชอาณาจักรของเรา ก็จะสำเร็จ" 7 พระนางเอสเธอร์ทูลว่า "คำร้องขอของหม่อมฉันและคำทูลขอของหม่อมฉัน คือ 8 ถ้าหม่อมฉันเป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรของกษัตริย์ และเป็นที่พอพระทัย กษัตริย์ที่จะประทานตามคำร้องขอของหม่อมฉัน และให้คำทูลขอของหม่อมฉันสำเร็จนี้ ขอ กษัตริย์เสด็จมาพร้อมกับฮามานในการเลี้ยงซึ่งหม่อมฉันจะเตรียมไว้สำหรับเขาทั้งหลาย และพรุ่งนี้หม่อมฉันจะกระทำตามที่กษัตริย์ตรัสนั้น "

เห็นได้ชัดว่าเอสเธอร์คิดมาก่อนล่วงหน้าแล้วว่าเธอมีแผนจะทำสิ่งใด เธอเชิญกษัตริย์และฮามานไปร่วมการเลี้ยงที่เธอได้จัดเตรียมไว้แล้วสำหรับวันนั้น กษัตริย์จึงใช้คนไปตามฮามานให้มาและทั้งคู่ก็มาถึงการเลี้ยงของเอสเธอร์ มันได้ชื่อว่าเป็นการเลี้ยงเหล้าองุ่นด้วย นี่หมายถึงส่วนหลังของการเลี้ยงของคนเปอร์เซียที่มีการเสิร์ฟเหล้าองุ่น กษัตริย์ดื่มและเห็นได้ชัดว่าเริ่ม 'อ่อนคลาย' เพราะเหตุนั้น เขาคุณอกว่าเอสเธอร์อยากได้อะไรบางอย่าง ดังนั้นเขาจึงถามว่า "คำร้องขอของพระนางว่าอะไร เราจะให้ แล้วคำทูลขอของพระนางว่าอะไร แม้จะถึงครั้งราชอาณาจักรของเรา ก็จะสำเร็จ" น่าแปลกที่เอสเธอร์ไม่ยอมบอกเหตุผลหลักที่เธออยากพบกษัตริย์ เป็นไปได้ไหมว่าเธอเริ่มรู้สึกกลัวขึ้นมา หรือเธอเข้าใจกษัตริย์ดีพอที่จะปล่อยให้เขากลับไปคิดถึงเกี่ยวกับความปรารถนาของเธอเองในคืนนั้น พระคัมภีร์ไม่ได้บ่งบอกอะไร อย่างหลังอาจเป็นไปได้มากกว่า

เธอจึงเชิญกษัตริย์และฮามานให้มาร่วมการเลี้ยงอีกงานในวันถัดไป ในการเลี้ยงนั้นเธอจะบอกกษัตริย์ถึงคำขอของเธอ

อศธ 5:9-14

วันนั้นฮามานก็ออกไปด้วยใจขึ้นบานและยินดี แต่เมื่อฮามานเห็น
โมรเดคัยที่ประตูของกษัตริย์ไม่ยืนขึ้นหรือตัวสั่นอยู่ต่อหน้าท่าน ท่านก็เดือดดาลต่อโมรเดคัย
10 ถึงอย่างนั้นก็ดี ฮามานก็อดกลั้นไว้ กลับไปบ้าน ใ้ให้คนไปตามบรรดาเพื่อนของตนและ
เศเรชภรรยาของตน 11 ฮามานพรรณนาถึงความโง่งมแห่งความมั่งมีของท่าน จำนวนบุตรของ
ท่าน และเกียรติยศทั้งสิ้นซึ่งกษัตริย์พระราชทานแก่ท่าน และถึงเรื่องว่ากษัตริย์ได้เลื่อนท่านขึ้น
เหนือเจ้านาย และข้าราชการของกษัตริย์อย่างไร 12 แล้วฮามานเสริมว่า "แม้พระราชินีเอสเธอร์
ก็มิได้ทรงให้ผู้ใดไปกับกษัตริย์ในการเลี้ยงซึ่งพระนางทรงจัดขึ้นนอกจากตัวข้า และพวุงนี้
พระนางทรงเชิญข้ากับกษัตริย์อีก 13 แต่สิ่งเหล่านี้หาเป็นประโยชน์แก่ข้าไม่ トラบใดที่ข้าเห็น
โมรเดคัยคนยิวนี้ซึ่งอยู่ที่ประตูของกษัตริย์" 14 เศเรชภรรยาของท่าน และสหายทั้งสิ้นของท่าน
จึงพูดกับท่านว่า "ขอทำทะเลงแวงสูงห้าสิบศอก รุ่งเช้าก็ทูลกษัตริย์ให้แขวนโมรเดคัยเสียที่นั่น
แล้วก็ไปกินเลี้ยงอย่างร่าเริงกับกษัตริย์" คำแนะนำนี้เป็นที่พอใจฮามาน ท่านจึงสั่งให้ทำทะเลง
แวง

ฮามานจึงมุ่งหน้ากลับบ้าน ระหว่างทางเขาก็สังเกตเห็นอีกแล้วว่าโมรเดคัยยังไม่ยอม
แสดงความเคารพต่อเขาเหมือนเดิม แม้ว่าเขาตื่นเต้นเกี่ยวกับการได้รับเชิญให้ไปร่วมรับ
ประทานอาหารเย็นกับกษัตริย์และพระราชินี เขาก็โมโหเรื่องการเมินเฉยของโมรเดคัย "ถึงอย่าง
นั้นก็ดี ฮามานก็อดกลั้นไว้" กลับไปบ้าน เรียกเหล่ามิตรสหายและภรรยาของเขาให้มาพร้อม
หน้ากันและเล่าให้พวกเขาฟังว่าเกิดอะไรขึ้นวันนั้น เขาเล่าอย่างโอ้อวดถึงความสำเร็จทั้งปวง
ของเขาและการที่กษัตริย์ได้เลื่อนขึ้นเขา นอกจากนี้เขาคิดไม่ได้ที่จะคุยโวเรื่องที่ว่าเขาเป็นคน
เดียวเท่านั้นที่ได้รับเชิญให้ไปร่วมรับประทานอาหารเย็นกับกษัตริย์และพระราชินี ยิ่งกว่านั้นเขา
ยังได้รับเชิญให้ไปอีกในวันถัดมาด้วย

กระนั้นเขายอมรับว่าเขาโมโหที่ถูกโมรเดคัยชาวยิวเมินแบบไม่เห็นหัว ดังนั้นภรรยาและ
เพื่อนๆของเขาจึงยุเขาให้ทำทะเลงแวงสูงเพื่อแขวนโมรเดคัยเสียบนนั้น ทะเลงแวงสูงห้าสิบ
ศอกมีไว้เพื่อทุกคนจะได้เห็นว่าใครถูกแขวนอยู่บนนั้น มันคงมีความสูงประมาณเจ็ดสิบห้าฟุต

จากนั้นเขาจะเข้าไปร่วมการเลี้ยงนั้นในวันถัดมาอย่างร่าเริง ฮามานจึงสั่งให้ทำตะแลงแกงแบบนั้นในชั่วข้ามคืน

*****

ภาพรวมของเอสเธอร์ 6: แผนการของฮามานกำลังจะย้อนกลับมาทำร้ายตัวเองแล้ว บทนี้แบ่งย่อยได้ดังนี้: (1) พระเจ้าทรงช่วยให้โมรเดคัยได้รับความโปรดปรานจากกษัตริย์ในข้อ 1-3; (2) ฮามานต้องจำใจให้เกียรติโมรเดคัยในข้อ 4-11 และ (3) ฮามานได้รับคำเตือนให้ระวังอันตรายที่ใกล้เข้ามาในข้อ 12-14

อธ 6:1-3   คืบวันนั้นกษัตริย์บรรทมไม่หลับ และพระองค์ทรงบัญชาให้นำหนังสือบันทึกเหตุที่น่าจดจำคือพระราชพงศาวดารมา เขาก็อ่านถวายนกษัตริย์ 2 พระองค์ทรงเห็นเขียนไว้ว่า โมรเดคัยได้ทูลเรื่องบิกานาและเทรชอย่างไร คือเรื่องชั้นที่สองคนของกษัตริย์ผู้เผ่าธรมีประตุ หาช่องจะปลงพระชนม์กษัตริย์อาหสุเอรัส 3 กษัตริย์ตรัสว่า "ได้ให้เกียรติและยศอะไรแก่โมรเดคัยเพราะเรื่องนี้บ้าง" ข้าราชการของกษัตริย์ผู้ปรนนิบัติพระองค์ทูลว่า "ยังไม่ได้ให้สิ่งใดพะยะค่ะ"

การกระทำกิจอันน่าอัศจรรย์ของพระเจ้าปรากฏชัดเจนอีกครั้ง คืบนั้นกษัตริย์นอนไม่หลับ (นั่นไม่ใช่เหตุบังเอิญแต่เป็นการจัดเตรียมของพระเจ้า) แทนที่จะแสวงหาความสนุกสนานประเภทอื่นๆ (เขามีนางสนมและผู้ให้ความบันเทิงประจำราชสำนักเยอะเยอะ) เขากลับสั่ง "ให้นำหนังสือบันทึกเหตุที่น่าจดจำคือพระราชพงศาวดารมา เขาก็อ่านถวายนกษัตริย์" (อีกครั้งที่การกระทำกิจของพระเจ้าปรากฏชัดเจน) ขณะที่บันทึกเหตุนั้นถูกอ่าน เขาก็นึกออกว่าโมรเดคัยได้ช่วยชีวิตของเขาในการรายงานเรื่องการคิดกบฏของบิกานาและเทรช กษัตริย์จึงถามว่า "ได้ให้เกียรติและยศอะไรแก่โมรเดคัยเพราะเรื่องนี้บ้าง" เขาถูกบอกว่ายังไม่ได้ทำอะไรให้เลย (การจัดเตรียมของพระเจ้าปรากฏชัดเจนอีกในการที่ว่าเนื้อหาที่กล่าวถึงโมรเดคัยถูกอ่านพอดี)

อธ 6:4-5   กษัตริย์ตรัสว่า "ใครอยู่ในลานบ้าน" ฝ่ายฮามานเพิ่งเข้ามาถึงพระลานชั้นนอกแห่งราชสำนัก เพื่อจะทูลกษัตริย์เรื่องเอาโมรเดคัยแขวนเสียที่ตะแลงแกงซึ่งท่านได้

เตรียมไว้สำหรับท่าน 5 ข้าราชการของกษัตริย์จึงทูลพระองค์ว่า "ดูเถิด ฮามานกำลังยืนอยู่ใน
พระลานพะย่ะค่ะ" และกษัตริย์ตรัสว่า "ให้ท่านเข้ามานี่" ไม่ชัดเจนว่ากลางคืนได้ผ่านพ้นไป
แล้วและเป็นเวลาเช้าแล้ว หรือเวลาขณะนั้นยังเป็นกลางคืนอยู่ บริบทดูเหมือนบ่งชี้ว่าขณะนั้น
เป็นเวลาเช้าแล้ว ไม่ว่ากรณีใดฮามานก็มาถึงในลานชั้นนอกของกษัตริย์เพื่อขออนุญาตแขวนคอ
โมรเดคัยบนตะแลงแกงที่เขาได้จัดเตรียมไว้ในชั่วข้ามคืน เห็นได้ชัดว่ากษัตริย์คู่ออกว่าใครบาง
คนกำลังรอพบตนอยู่ และถามว่าใครอยู่ที่นั่น เขาถูกบอกว่าเป็นคนนั้นคือฮามาน เขาจึงเชิญฮามาน
เข้ามาข้างใน

อสธ 6:6-9 ฮามานจึงเข้ามา กษัตริย์ตรัสกับท่านว่า "หากกษัตริย์มีพระ
ประสงค์จะประทานครุฑยศแก่บุคคลผู้ใดแล้ว กษัตริย์ควรจะทำแก่เขาประการใด" และฮามาน
รำพึงในใจว่า "ผู้ใดเล่าที่กษัตริย์พอพระทัยจะประทานครุฑยศมากกว่าข้า" 7 แล้วฮามานจึงทูล
กษัตริย์ว่า "เพื่อให้เกียรติแก่คนที่กษัตริย์พอพระทัยจะประทานครุฑยศคนนั้น 8 ขอนำฉลอง
พระองค์ซึ่งกษัตริย์ทรง และผ้าซึ่งกษัตริย์ทรง และมงกุฎซึ่งพระองค์ทรงสวมบนพระเศียร
9 ขอทรงมอบฉลองพระองค์และผ้าในมือของเจ้านายผู้ใหญ่ยิ่งที่สุดคนหนึ่งของกษัตริย์ ขอให้
แต่งคนที่กษัตริย์พอพระทัยจะประทานครุฑยศ และขอให้ชายนั้นขึ้นนั่งหลังม้าไปตามถนน
ของกรุง และป่าวร้องไปข้างหน้าเขาว่า 'ผู้ที่กษัตริย์พอพระทัยจะประทานครุฑยศก็เป็นเช่นนี้
แหละ'"

ก่อนฮามานจะได้พูดอะไร กษัตริย์ก็ถามเขาว่าควรทำอะไรดีแก่ผู้ที่กษัตริย์ประสงค์จะให้
เกียรติ ฮามานคิดไปเองว่ากษัตริย์กำลังหมายถึงตน ดังนั้นเขาจึงเสนอแนะเกียรติยศสูงสุดที่เขา
จะคิดออก ภายใต้ธรรมเนียมและกฎหมายของเปอร์เซีย กษัตริย์เท่านั้นสวมใส่เสื้อคลุมสีม่วง
แบบกษัตริย์ได้ ยิ่งกว่านั้น ม้าสายพันธุ์ดีก็ถูกสงวนไว้สำหรับการใช้งานของกษัตริย์แต่เพียงผู้
เดียว กษัตริย์เท่านั้นสามารถขี่บนม้าของกษัตริย์ได้ การขี่บนม้านั้นพร้อมกับสวมเครื่องแต่งกาย
ของกษัตริย์ก็เทียบเท่ากับการได้เป็นกษัตริย์ อย่างน้อยมันก็สื่อถึงภาพลักษณ์เช่นนั้น ฮามานจึง
เสนอแนะว่าบุคคลเช่นนั้นควรได้รับเกียรติยศด้วยเสื้อคลุมและม้าของกษัตริย์ นอกจากนี้คนอื่นๆ

จะต้องถูกนำไปตามถนนของกรุงนั้นพร้อมกับคนปาวร้องนำหน้าว่า “ผู้ที่กษัตริย์พอพระทัยจะ
ประทานเกียรติยศก็เป็นเช่นนี้แหละ”

อสธ 6:10-11 กษัตริย์จึงตรัสกับฮามานว่า "รีบเข้าเถอะ เอาเนื้อและม้าอย่าง
ที่ท่านว่า แล้วให้เกียรติแก่โมรเดคัยคนยิวซึ่งนั่งที่ประตูของกษัตริย์ อย่าเว้นสิ่งใดที่ท่านกล่าวมา
นั้นเลย" 11 ฮามานจึงนำฉลองพระองค์กับม้าและตกแต่งโมรเดคัย และให้ท่านขึ้นม้าไปตาม
ถนนในกรุง ปาวร้องนำหน้าท่านว่า "ผู้ที่กษัตริย์พอพระทัยจะประทานเกียรติยศก็เป็นเช่นนี้แหละ"

เขาถึงกลับตกใจที่กษัตริย์สั่งฮามานให้ทำสิ่งที่ว่านั้นแก่ “โมรเดคัยคนยิวซึ่งนั่งที่ประตู
ของกษัตริย์ อย่าเว้นสิ่งใดที่ท่านกล่าวมานั้นเลย” นี่เป็นเรื่องเขี้ยหยันอย่างยิ่ง ผู้ที่ฮามานประสงค์
ที่จะประหารชีวิตในวันนั้นกลับเป็นผู้ที่กษัตริย์ทรงยกย่องอย่างสูง แผนการของเขาล้มเหลวไม่
เป็นท่า แน่แน่นอนว่าเขาผิดหวังและรู้สึกเสียหน้าอย่างรุนแรง

อสธ 6:12-14 แล้วโมรเดคัยก็กลับมายังประตูของกษัตริย์ แต่ฮามานรีบกลับไป
บ้านของท่าน คลุมศีรษะและคร่ำครวญ 13 และฮามานเล่าทุกสิ่งที่อยู่คดีแก่ท่านให้เศเรทธรยา
ของท่านและสหายทั้งหลายของท่านฟัง คนฉลาดของท่านและเศเรทธรยาของท่านจึงว่า "ถ้า
ท่านเริ่มล้มลงต่อหน้าโมรเดคัยซึ่งเป็นเชื้อสายของยิว ท่านจะไม่ชนะเขา แต่จะล้มลงต่อหน้าเขา
แน่" 14 ขณะเมื่อเขาทั้งหลายกำลังพูดกับท่านอยู่ ชั้นที่ของกษัตริย์ก็มาถึงรับนำฮามานไปยังการ
เลี้ยงซึ่งพระนางเอสเธอร์ทรงจัดนั้น

หลังจากขบวนแห่สิ้นสุดลง โมรเดคัยก็กลับไปยังตำแหน่งประจำของตนที่ประตูของ
กษัตริย์ อย่างไรก็ตามฮามานกลับไปบ้านอย่างอับอายขายหน้าสุดๆเพราะสิ่งที่ได้เกิดขึ้น การ
คลุมศีรษะของเขาเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของการรู้สึกอายนที่ถูกรับพบเห็น

เขาเล่าให้ฟังอย่างเจ็บใจว่าเกิดอะไรขึ้นกับเขาในวันนั้น อย่างไรก็ตามเพื่อนๆและภรรยา
ของเขาเห็นลางร้ายในเหตุการณ์เหล่านี้ทั้งหมด พวกเขาแยกเหตุผลว่าหากโมรเดคัยผู้เป็นยิวคน
หนึ่งคือเป้าหมายแห่งความกริ้วโกรธของฮามาน แผนการของเขาที่จะทำลายพวกยิวก็จะล้มเหลว

นอกจากนี้พวกเขายังพยากรณ์ว่าเขาเองก็จะล้มลงต่อหน้าโมรเดคัย (ซึ่งจริงๆแล้วก็เกิดขึ้นในวันนั้นเลย)

นอกเหนือจากเข้าแทรกแซงโดยพระเจ้าเพื่อปกป้องประชาชนของพระองค์แล้ว เรื่องนี้ยังมีบทเรียนสอนใจอีกเรื่อง ดังที่หมายเหตุไว้ในสุภาษิต 26:27 “บุคคลที่ขูดหลุมพราง เขาจะตกลงไปเอง ผู้ใดให้ก้อนหินกลิ้งมา มันจะกลับทับเขาเอง” ฮามานจะติดกับดักที่ตนได้วางไว้ดักโมรเดคัย ความเย่อหยิ่งของเขานำเขาให้ต่ำลงและทำลายเขาในที่สุด

ขณะเดียวกัน “ขันทีของกษัตริย์ก็มาถึงรีบนำฮามานไปยังการเลี้ยงซึ่งพระนางเอสเธอร์ทรงจัดนั้น” มันอาจบอกเป็นนัยว่าเพราะความเศร้าใจฮามานจึงไม่ได้ไปตามนัดของกษัตริย์และพระราชินี ผู้สื่อสารจึงถูกส่งมาตามเขา เหตุการณ์จะเริ่มบานปลายอย่างรวดเร็ว

*****

ภาพรวมของเอสเธอร์ 7: เมื่อถ้อยแห่งความชั่วช้าของฮามานเต็มปริ่มแล้ว พระเจ้าจึงสนองโทษเขา เอสเธอร์แจ้งให้กษัตริย์ทราบเกี่ยวกับแผนการของฮามานซึ่งเกี่ยวข้องกับเธอและชนชาติของเธอ ด้วยความกริ้วกษัตริย์จึงสั่งแขวนคอฮามาน บทนี้แบ่งย่อยได้ดังนี้: (1) เอสเธอร์กล่าวหาฮามานในข้อ 1-6 และ (2) ฮามานถูกแขวนบนตะแลงแกงของเขาเองในข้อ 7-10

อธธ 7:1-4 กษัตริย์จึงเสด็จกับฮามานไปในการเลี้ยงกับพระราชินีเอสเธอร์ 2 ในวันที่สองเมื่ออยู่ที่การเลี้ยงเหล้าองุ่นกษัตริย์ตรัสกับเอสเธอร์อีกว่า "พระราชินีเอสเธอร์ คำร้องขอของพระนางคืออะไร และคำทูลขอของพระนางคืออะไร เราจะประทานให้ แม้ถึงครั้งราชอาณาจักรของเรา ก็จะสำเร็จ" 3 พระราชินีเอสเธอร์ทูลตอบว่า "โอ ข้าแต่กษัตริย์ ถ้าหม่อมฉันเป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรของพระองค์ และถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ ขอพระราชทานชีวิตของหม่อมฉันให้แก่หม่อมฉันตามคำร้องขอของหม่อมฉัน และชีวิตของชนชาติของหม่อมฉันตามคำทูลขอของหม่อมฉัน 4 เพราะพวกเราถูกขายทั้งหม่อมฉันและชนชาติของหม่อมฉันให้ถูกทำลาย ให้ถูกสังหารและให้ถูกล้างผลาญ แต่ถ้าพวกเราถูกขายเพียง

ให้เป็นทาสชายและหญิง หม่อมฉันก็จะอดกลิ่นสงบไว้ เพราะความทุกข์ยากของเราจะเปรียบกับ
ผลเสียหายของกษัตริย์นั้นก็ได้"

กษัตริย์พร้อมกับฮามานจึงมาขังการเลี้ยงของเอสเธอร์ กษัตริย์ถามเอสเธอร์อีกครั้งว่าเธอ
อยากได้อะไร เอสเธอร์จึงเปิดเผยแก่เขาว่าเธอและประชาชนของเธอกำลังต่อแถวเพื่อที่จะถูก
ทำลาย เธอหมายความว่าหากมันเป็นแค่เรื่องการตกเป็นทาสรับใช้ เธอก็คงจะทนมันได้ แต่มัน
เป็นมากกว่านั้น นอกจากนี้ คำสัญญาที่ว่า จะจ่ายเงินหนึ่งหมื่นเหรียญแก่กษัตริย์เพื่อชดเชย
สำหรับการสูญเสียรายได้ภาษีเพราะการทำลายล้างพวกยิวก็เทียบไม่ได้กับความสูญเสียที่จะเกิด
แก่คลังทรัพย์ของกษัตริย์

อสร 7:5-7   กษัตริย์อาหสุเออร์จึงตรัสกับพระราชินีเอสเธอร์ว่า "ผู้นั้นคือใคร
อยู่ที่ไหน จึงบังอาจคิดการกระทำเช่นนั้น" 6 และพระนางเอสเธอร์ทูลว่า "คู่อริและศัตรูคือฮามาน
คนโหดร้ายผู้นี้แหละ" ฮามานก็กลัวอยู่ต่อพระพักตร์กษัตริย์และพระราชินี 7 กษัตริย์ทรงลุกขึ้น
จากการเลี้ยงเหล้าองุ่นด้วยทรงพระพิโรธ และเสด็จเข้าไปในราชอุทยาน แต่ฮามานยังอยู่เพื่อทูล
ขอชีวิตจากพระราชินีเอสเธอร์ เพราะท่านเห็นว่ากษัตริย์ทรงมุ่งร้ายต่อท่านแล้ว

กษัตริย์จึงถามอย่างเดือดยาคว่า "ผู้นั้นคือใคร อยู่ที่ไหน จึงบังอาจคิดการกระทำเช่นนั้น"
เอสเธอร์เปิดเผยว่าผู้นั้นคือฮามาน กับดักที่ฮามานได้วางไว้ดักตัวเขาเองแล้ว เขารู้ว่าถึงคราวร้าย
แล้ว ขณะเดียวกัน กษัตริย์ก็เดินบึ่งออกไปในสวนเพื่อรวบรวมความคิด แน่ใจว่าทุกอย่างมัน
ปะติดปะต่อกันได้หมดแล้วในหัวของเขา บัดนี้เขาเข้าใจแล้วว่าฮามานมีแผนกำจัดผู้ใด ฮามาน
ลุกขึ้นจากโต๊ะเพื่ออ้อนวอนขอชีวิตของตนต่อหน้าพระราชินี เขาอาจเสียศูนย์และล้มลงบนเก้าอี้
นอนที่เอสเธอร์เอนกายอยู่ที่โต๊ะนั้น

อสร 7:8-10   เมื่อกษัตริย์เสด็จกลับจากราชอุทยานมายังที่ซึ่งมีการเลี้ยงเหล้า
องุ่น ฝ่ายฮามานยังกราบอยู่ที่พระแท่นซึ่งพระนางเอสเธอร์ประทับอยู่นั้น กษัตริย์ตรัสว่า "เขา
ยังจะข่มขืนพระราชินีต่อหน้าต่อตาเราในบ้านของเราหรือ" พอพระวาทะหลุดจากพระโอษฐ์
กษัตริย์เขาก็มาคลุมหน้าฮามาน 9 ฮาร์โบนาซันที่คนหนึ่งทูลต่อพระพักตร์กษัตริย์ว่า "ดูเถิด ตะ

แลงแกงซึ่งฮามานเตรียมไว้สำหรับโมรเดคัย ซึ่งรายงานช่วยพระชนม์มกษัตริย์ ก็ยังตั้งอยู่ที่บ้านของฮามาน สูงห้าสิบศอกพะยะคะ" กษัตริย์ตรัสว่า "แขวนมันบนนั้นแหละ" 10 เขาก็แขวนฮามานบนตะแลงแกงซึ่งท่านได้เตรียมไว้สำหรับโมรเดคัย แล้วพระพิโรธของกษัตริย์ก็สงบลง

ขณะนั้นเองกษัตริย์ก็กลับมาเห็นฮามานนอนเหยียดกายอยู่บนตัวเอสเธอร์ แม้เขาไม่น่าจะคิดจริงๆว่าฮามานจะปลุกปล้ำราชินีของตนที่นั่นเดี๋ยวนั้นเลยจริงๆก็ตาม การเห็นเขาในลักษณะท่าทางเช่นนั้นก็ยิ่งเพิ่มความกริ้วโกรธของเขา มันยิ่งทำให้กษัตริย์มีข้ออ้างเพิ่มเติมที่จะประหารชีวิตเขาเสีย มันน่าจะทำให้กษัตริย์คิดว่าชายที่คิดแผนการที่โหดร้ายทารุณเช่นนั้นได้ก็สามารถข่มขืนภรรยาของเขาได้เช่นกัน

บรรดาข้ารับใช้ของกษัตริย์เข้าใจว่ากำลังจะเกิดอะไรขึ้น พวกเขาจึงคลุมหน้าของฮามาน ซึ่งเป็นธรรมเนียมของผู้ที่ถูกปรับโทษถึงตาย จากนั้นกษัตริย์ก็ถูกเตือนความจำว่าฮามานได้ทำตะแลงแกงไว้สำหรับโมรเดคัยผู้ที่ทำความผิดต่อกษัตริย์ เขาจึงสั่งให้แขวนคอฮามานบนตะแลงแกงนั้น “แล้วพระพิโรธของกษัตริย์ก็สงบลง”

*****

ภาพรวมของเอสเธอร์ 8: แผนการของฮามานได้ย้อนกลับมาทำร้ายตัวเขาเอง กษัตริย์อนุญาตให้เอสเธอร์พร้อมกับ โมรเดคัยเขียนกฎหมายหนึ่งเพื่อทำลายแผนการของฮามาน โดยอนุญาตให้พวกยิวทำลายเหล่าศัตรูของตนได้ บทนี้แบ่งย่อยได้ดังนี้: (1) โมรเดคัยได้รับการเลื่อนยศในข้อ 1-2 เอสเธอร์ทูลขอเพื่อพวกยิวในข้อ 3-14 และ (3) โมรเดคัยได้รับเกียรติและพวกยิวชื่นชมยินดีในข้อ 15-17

อธ 8:1-2   ในวันนั้นกษัตริย์อาหสุเอรัสพระราชทานวงศ่วานของฮามานศัตรูของพวกยิวแก่พระราชินีเอสเธอร์ โมรเดคัยก็เข้าเฝ้ากษัตริย์ เพราะพระนางเอสเธอร์ได้ทูลว่าท่านเป็นอะไรกับพระนาง 2 กษัตริย์จึงถอดพระขำมรงค์ตรา ซึ่งพระองค์ทรงเอามาจากฮามานพระราชทานให้โมรเดคัย พระนางเอสเธอร์ก็ทรงตั้งโมรเดคัยเป็นใหญ่เหนือวงศ่วานของฮามาน กษัตริย์จึงสั่งให้ยกวงศ่วานของฮามานแก่เอสเธอร์อีกด้วย ในวันนั้นเธอเปิดเผยแก่กษัตริย์ด้วยว่า

เธอเป็นอะไรกับโมรเดคัย – เขาเป็นลูกของเธอและจริงๆแล้วเป็นพ่อเลี้ยงของเธอ กษัตริย์จึงให้แหวนกษัตริย์ของตนแก่โมรเดคัยและให้เขามีอำนาจปกครองวงศัวานของฮามาน

อธ 8:3-6 แล้วพระนางเอสเธอร์กราบทูลกษัตริย์อีก พระนางกราบลงที่พระบาทของพระองค์และวิงวอนพระองค์ด้วยน้ำพระเนตร ขอให้แผนการร้ายของฮามาน คนอากัก และการปองร้ายซึ่งท่านได้คิดขึ้นต่อพวกยิวนั้นพ้นไปเสีย 4 กษัตริย์จึงทรงยื่นธารพระกรทองคำแก่พระนางเอสเธอร์ พระนางเอสเธอร์ก็ทรงลุกขึ้นประทับยืนเฝ้ากษัตริย์ 5 พระนางทูลว่า "ถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ และถ้าหม่อมฉันเป็นที่โปรดปรานในสายพระเนตรของพระองค์ ถ้าสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องต่อพระพักตร์กษัตริย์ และหม่อมฉันเป็นที่พอพระทัยในสายพระเนตรของพระองค์ ขอทรงให้มีพระอักษรรับสั่งให้กลับความในจดหมายซึ่งฮามาน คนอากัก บุตรชายอัมเมดาธาได้คิดขึ้น และเขียนเพื่อทำลายพวกยิวที่อยู่ในมณฑลทั้งสิ้นของกษัตริย์ 6 เพราะหม่อมฉันจะอดทนดูภัยพิบัติมาถึงชาติของหม่อมฉันอย่างไรได้ หม่อมฉันจะทนดูการทำลายญาติพี่น้องของหม่อมฉันอย่างไรได้"

กระนั้นราชินีเอสเธอร์ก็ก้มกราบลงอย่างถ่อมใจต่อหน้าสามีของเธอ โดยขอร้องเขาด้วยน้ำตานองหน้าให้ “แผนการร้ายของฮามาน... พ้นไปเสีย” รวมถึงสิ่งที่เขาได้วางแผนคิดร้ายต่อพวกยิวชนชาติของเธอด้วย เขารับฟังเธอและเธอทูลขอกษัตริย์ให้ออกคำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อทำลายแผนการของฮามาน เธอยังระบายความในใจเพิ่มเติมอีกพร้อมกับความเห็นที่ว่า “เพราะหม่อมฉันจะอดทนดูภัยพิบัติมาถึงชาติของหม่อมฉันอย่างไรได้ หม่อมฉันจะทนดูการทำลายญาติพี่น้องของหม่อมฉันอย่างไรได้” จิตใจที่ถ่อมกอบปรักกับความทุกข์ใจอย่างหนักของเธอย่อมแตะต้องใจของกษัตริย์ผู้เป็นสามีของเธอ

อธ 8:7-10 กษัตริย์อาหสุเออร์จึงตรัสกับพระราชินีเอสเธอร์และแก่โมรเดคัย คนยิวว่า "ดูเถิด เรามอบวงศัวานของฮามานแก่พระนางเอสเธอร์แล้ว และเขาก็แขวนมันบนตะแลงแกง เพราะมันจะทำอันตรายแก่พวกยิว 8 ท่านจะเขียนตามที่ท่านพอใจเกี่ยวกับเรื่องยิวในนามของกษัตริย์ และประทับตราด้วยพระหัตถ์ เพราะว่าการถูกเขียนในนามของกษัตริย์

และประทับตราด้วยพระหัตถ์ของพระองค์จะเปลี่ยนกลับไม่ได้" 9 แล้วพระองค์ทรงเรียกราชอาลักษณ์เข้ามาในเวลานั้นในเดือนที่สามซึ่งเป็นเดือนสิวัน ณ วันที่ยี่สิบสาม และให้เขียนกฤษฎีกาตามที่โมรเดคัยบัญชาทุกอย่างเกี่ยวกับพวกยิว ถึงบรรดาสมุหเทศาภิบาล และผู้ว่าราชการ และเจ้าหน้าที่ของมณฑล ตั้งแต่อินเดียถึงเอธิโอเปีย ร้อยยี่สิบเจ็ดมณฑล ไปถึงทุกมณฑลเป็นอักษรของมณฑลนั้น และถึงชนทุกชาติเป็นภาษาของเขา และถึงพวกยิวเป็นอักษรและในภาษาของเขา 10 และท่านเขียนในพระนามของกษัตริย์อาหสุเอรัสและประทับตราพระหัตถ์ของกษัตริย์ และส่งจดหมายนั้นไปทางผู้เดินข่าวขึ้นม้าเร็ว และผู้ขี่ล่อ อูฐและม้าอาซาไนยหนุ่ม

กษัตริย์จึงอนุญาตให้เอสเธอร์และโมรเดคัยออกกฤษฎีกาฉบับหนึ่งในนามของกษัตริย์ตามที่เขาทั้งสองประสงค์ มันถูกออกในเดือนที่สามของปีนั้น (มิถุนายน) ผ่านทางโมรเดคัยไปถึงข้าราชการทั้งหลายทั่วหนึ่งร้อยยี่สิบเจ็ดมณฑลแห่งจักรวรรดิเปอร์เซีย

อธ 8:11-14 ตามจดหมายเหล่านี้กษัตริย์ทรงอนุญาตให้พวกยิวผู้อยู่ในทุกเมือง ชุมนุมกันและป้องกันชีวิตของตน ให้ทำลาย ให้สังหารและให้ล้างผลาญกำลังพลใดๆของประชาชนหรือมณฑลใดๆซึ่งจะทำร้าย ทั้งเด็กและผู้หญิง และปล้นเอาข้าวของของเขา 12 ในวันเดียวตลอดทั่วทุกมณฑลของกษัตริย์อาหสุเอรัส คือวันที่สิบสาม เดือนที่สิบสอง ซึ่งเป็นเดือนอาดาร์ 13 ลำเนาของหนังสือที่เขียนนั้นจะต้องเป็นกฤษฎีกาในทุกมณฑล และออกโดยการป่าวร้องแก่ชนชาติทั้งปวง พวกยิวจะต้องพร้อมกันในวันนั้นแก้แค้นศัตรูของตน 14 คนเดินข่าวซึ่งขี่ล่อกับอูฐจึงรีบเร่งขับไปตามพระบัญชาของกษัตริย์ และกฤษฎีกานั้นออกในสุสาปราสาท

กฤษฎีกานั้นให้พวกยิวแห่งจักรวรรดินั้นมีสิทธิ์ที่จะยืนหยัดและปกป้องตนเองจากเหล่าศัตรูของพวกเขาได้ นอกจากนี้พวกเขายังได้รับอนุญาตอย่างชัดเจนให้ทำลายคนเหล่านั้นที่คอยหาช่องที่จะทำอันตรายพวกเขาด้วย พวกเขาจะต้องปฏิบัติตามนี้ในวันที่สิบสามเดือนที่สิบสอง ซึ่งเป็นวันเดียวกับที่ฮามาน ได้วางแผนที่จะทำลายล้างพวกยิว กฤษฎีกานั้นถูกทำเป็นสำเนาออกจากสุสาปราสาทส่งไปทั่วจักรวรรดิ

อสธ 8:15-17

เมื่อโมรเดคัยออกไปพบพระพักตร์กษัตริย์ สวมฉลองพระองค์สี

ฟ้าและสีขาว พร้อมกับมงกุฎทองคำใหญ่และเสื้อคลุมผ้าป่านเนื้อละเอียดสีม่วง ฝ่ายชาวนครสุสาก็ให้ร้องเปรมปรีดี 16 พวกยิวมีความพอใจ ความยินดี ชื่นบานและเกียรติ 17 ทุกมณฑลทุกเมือง ไม่ว่าที่ใดที่พระบัญชาของกษัตริย์และกฤษฎีกาของพระองค์มาถึง ก็มีความยินดีและความชื่นบานท่ามกลางพวกยิว มีการเลี้ยงและวันรื่นเริง คนเป็นอันมากมาจากชนชาติของประเทศก็ประกาศตัวเป็นพวกยิว เพราะความกลัวพวกยิวมาครอบงำเขา

เพื่อแสดงความพึงพอใจของตนที่มีต่อ โมรเดคัย กษัตริย์จึงอนุญาตให้เขาสวมใส่เสื้อผ้าของกษัตริย์ซึ่งเป็นสีฟ้าและขาว พร้อมกับมงกุฎงามและเครื่องประดับเพิ่มเติมที่เป็นสีม่วงแบบกษัตริย์ด้วย น้อยคนนักในจักรวรรดิเคยได้รับอนุญาตให้สวมเครื่องแต่งกายที่ปกติแล้วสงวนไว้สำหรับกษัตริย์เท่านั้น

เมื่อกฤษฎีกานั้นไปถึงทั่วจักรวรรดิในแต่ละมณฑล “มีความยินดีและความชื่นบานท่ามกลางพวกยิว มีการเลี้ยงและวันรื่นเริง” คำที่แปลว่า ความยินดี (โอวีร่าห์) มีความหมายด้วยว่าความสุขหรือความเจริญรุ่งเรืองซึ่งตรงข้ามกับความยากลำบากแห่งความมืด ในทุกมณฑล พวกยิวเฉลิมฉลองและประกาศให้มีการเลี้ยง นอกจากนี้พวกคนต่างชาติยังเปลี่ยนเป็นยิวด้วยความกลัวเรื่องสิทธิพิเศษของพวกเขายังเกิดแก่ตน ที่สำคัญคือความเห็นที่ว่า “ทุกมณฑลทุกเมือง” พวกยิวมีความสว่างและความชื่นชมยินดี ฯลฯ นี่บอกเป็นนัยว่ากระทั้งในช่วงระยะแรกๆ ของการกระจัดกระจายไป พวกยิวได้กระจัดกระจายไปยังทั้ง 127 มณฑลของจักรวรรดิเปอร์เซียแล้วไล่ตั้งแต่อินเดียไปจนถึงเอธิโอเปีย นอกจากนี้เพราะการกระทำกึ่งอันชัดเจนของพระเยโฮวาห์พระเจ้าเพื่อประชาชนของพระองค์ คนต่างชาติจำนวนมากทั่วจักรวรรดิเปอร์เซียจึงกลายเป็นผู้เข้าจารีตยิว คำพยานของประชาชนของพระเจ้าและพระคุณของพระเจ้าของพวกเขาเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชจริงๆ

*****

ภาพรวมของเอสเธอร์ 9: การแก้เผ็ดเหล่าศัตรูของพวกเขาจึงถูกปฏิบัติ เพื่อระลึกถึงเรื่องนั้น วันหยุดประจำชาติของพวกเขาจึงถูกสถาปนาขึ้นเรียกว่า เปอร์ริม บทนี้แบ่งย่อยได้ดังนี้: (1) การเจริญขึ้นของพวกเขาในจักรวรรดิเปอร์เซียในข้อ 1-19 และ (2) เทศกาลเปอร์ริมถูกสถาปนาขึ้นเพื่อเป็นที่ระลึกในข้อ 20-32

อธช 9:1-3   ในเดือนที่สิบสองซึ่งเป็นเดือนอาดาร์ วันที่สิบสามเดือนนั้น เมื่อจะปฏิบัติตามพระบัญชาของกษัตริย์และกฤษฎีกา ในวันนั้นเองที่ศัตรูของพวกเขาหวังจะเป็นใหญ่เหนือพวกเขา (แต่ซึ่งถูกเปลี่ยนไป เป็นวันที่พวกเขาได้ความเป็นใหญ่เหนือพวกที่เกลียดชังเขา) 2 พวกเขาทั้งหมดชุมนุมกันในเมืองตลอดทั่วทุกมณฑลของกษัตริย์อาหสุเอรัส เพื่อจะจับพวกที่หาช่องทำร้ายเขา ไม่มีผู้ใดต่อต้านพวกเขาได้ เพราะความกลัวเขาคอบงำเหนือชนชาติทั้งปวง 3 บรรดาเจ้านายทั้งปวงของมณฑล และสมุหเทศาภิบาล และผู้ว่าราชการการเมือง และเจ้าหน้าที่ราชการก็ช่วยพวกเขาด้วย เพราะความกลัวโมรเดคัยคอบงำเขา

วันที่สิบสามเดือนที่สิบสอง (มีนาคม) มาถึงในที่สุด พวกเขาทั่วทั้งจักรวรรดิเปอร์เซียต่างรวมตัวกันเพื่อต่อสู้ผู้ใดก็ตามที่ประสงค์ทำร้ายพวกเขา กระนั้น “ไม่มีผู้ใดต่อต้านพวกเขาได้ เพราะความกลัวเขาคอบงำเหนือชนชาติทั้งปวง” ยิ่งไปกว่านั้น พวกเขาได้รับการหนุนหลังและความเห็นอกเห็นใจจากรัฐบาลเปอร์เซียแล้วซึ่งขณะนั้นทราบดีถึงภูมิหลังที่เป็นยิวของพระราชินีเอสเธอร์

อธช 9:4-12   เหตุว่าโมรเดคัยเป็นใหญ่อยู่ในราชสำนักของกษัตริย์ และชื่อเสียงของท่านเลื่องลือไปทั่วทุกมณฑล เพราะชายที่ชื่อโมรเดคัยนั้นมีอำนาจมากยิ่งขึ้นทุกที่ 5 พวกเขาจึงโจมตีศัตรูทั้งหมดของตนด้วยฟาดดาบ สังหารและทำลายเขา และทำแก่ผู้ที่เกลียดชังเขาตามใจชอบ 6 ในสุสาปราสาทพวกเขาได้สังหารและทำลายล้างเสียห้าร้อยคน 7 ได้สังหารปารชันดาธา และดาลโพน และอัสปาธา 8 และโปราธา และอาดัลยา และอารีดาธา 9 และปารมัชทา และอารีลัย และอารีดิย และไวชาธา 10 คือเขาสังหารบุตรชายทั้งสิบของฮามาน บุตรชายฮัมเมดาธา ศัตรูของพวกเขา แต่เขามีได้ปล้นข้าวของ 11 ในวันนั้นจำนวนคนที่ถูกฆ่าในสุสาปราสาทก็ถูกนำ

มารายงานต่อเบื้องพระพักตร์กษัตริย์ 12 กษัตริย์จึงตรัสกับพระราชินีเอสเธอร์ว่า "พวกยิวได้สังหารและทำลายล้างเสียห้ำร้อยคนในสุสาปราสาท รวมทั้งบุตรชายทั้งสิบคนของฮามานด้วยแล้วเขาได้ทำอะไรกันบ้างในมณฑลที่เหลืออยู่ของกษัตริย์นั้น บัดนี้คำร้องของพระนางคืออะไร เราจะประทานให้ คำทูลขอของพระนางมีอะไรอีกต่อไปอีกบ้าง เราก็จะกระทำตามนั้น"

แทนที่จะถูกทำลาย พวกยิวกลับลุกขึ้นต่อสู้คนเหล่านั้นที่มีความคิดเกลียดชังยิวและกลายเป็นผู้มีชัย ในนครสุสาเท่านั้นคนห้ำร้อยคนถูกสังหารซึ่งรวมถึงบุตรชายทั้งสิบคนของฮามานด้วย เราควรหมายเหตุไว้ว่าพวกยิวตัดสินใจที่จะไม่ตัดดวงผลประโยชน์จากของริบที่เป็นทรัพย์สินเงินทองหรือที่ดินของบรรดาศัตรูของพวกเขาเลย พวกเขาจะทำอย่างนั้นก็ได้ แต่พวกเขากลับตัดสินใจไม่ทำ บางทีพวกเขาอาจกลัวดูหมองว่าทำลายศัตรูเพื่อฉกฉวยผลประโยชน์จากคนเหล่านั้นก็เป็นได้

กษัตริย์จึงกล่าวถึงชัยชนะของพวกเขาที่สุสา เขาอยากรู้ว่าชัยชนะของพวกเขาไปถึงระดับไหนแล้วทั่วส่วนที่เหลือของจักรวรรดิของเขา ถึงกระนั้นเขาก็บอกเอสเธอร์ว่าเธอจะขอสิ่งใดเพิ่มเติมก็ได้ในเรื่องนี้และเขาจะสนองตามนั้น

อสร 9:13-19 พระนางเอสเธอร์ทูลว่า "ถ้าเป็นที่พอพระทัยกษัตริย์ ขอให้พวกยิวที่อยู่ในสุสาได้กระทำตามกฤษฎีกาของวันนี้ในวันพรุ่งนี้อีก และขอให้แขวนบุตรชายทั้งสิบของฮามานบนตะแลงแกง" 14 กษัตริย์ได้ทรงบัญชาให้กระทำเช่นนั้น มีกฤษฎีกาออกในสุสาและบุตรชายทั้งสิบคนของฮามานก็ถูกแขวน 15 พวกยิวที่อยู่ในสุสาชุมนุมกันในวันที่สิบสี่เดือนอาดาร์ด้วย และได้สังหารสามร้อยคนในสุสา แต่เขามีได้รับข่าวของ 16 ฝ่ายพวกยิวอื่นๆซึ่งอยู่ในมณฑลของกษัตริย์ก็ชุมนุมกันป้องกันชีวิต และพันศัตรูของเขา เขาสังหารผู้ที่เกลียดชังเขาเสียเจ็ดหมื่นห้าพันคน แต่เขามีได้รับข่าวของ 17 เหตุนี้เกิดขึ้นในวันที่สิบสามเดือนอาดาร์ และในวันที่สิบสี่เขาหยุดพัก และกระทำวันนั้นให้เป็นวันกินเลี้ยงและยินดี 18 แต่พวกยิวที่อยู่ในสุสาชุมนุมกันในวันที่สิบสามและวันที่สิบสี่ และหยุดพักในวันที่สิบห้า ทำให้วันนั้นเป็นวันกินเลี้ยงและยินดี 19 เพราะฉะนั้นพวกยิวในชนบท ที่อยู่ตามหัวเมืองที่ไม่มีกำแพง ถู่วันที่สิบสี่ของ

เดือนอาดาร์เป็นวันแห่งความยินดีและกินเลี้ยง และถือเป็นวันรื่นเริง และเป็นวันที่เขาส่งของขวัญไปให้กันและกัน

เอสเธอร์ขอให้แขวนศพของบุตรชายเหล่านั้นของฮามานไว้บนตะแลงแกงสิบอัน ยิ่งกว่านั้นในวันถัดมา ศัตรูอีกสามร้อยคนของพวกยิวก็ถูกสังหารในสุสาน กระนั้นพวกเขาก็ระวังตัวที่จะไม่ตัดดวงผลประโยชน์จากเหล่าศัตรูของตน “เขามิได้รับข้าวของ” ทว่าทั้งจักรวรรดิ ศัตรูเจ็ดหมื่นห้าพันคนของพวกยิวถูกฆ่าตาย

วันถัดมา (วันที่สิบสี่) พวกยิวทั่วจักรวรรดินั้นจัดให้เป็นวันกินเลี้ยงเพื่อเฉลิมฉลองชัยชนะของตน (แม้ว่าคนเหล่านั้นในสุสานเฉลิมฉลองตั้งแต่วันที่สิบสามไปจนถึงวันที่สิบห้าก็ตาม) พวกเขาไม่เพียงกินเลี้ยงเท่านั้น แต่พวกเขายังถือว่าวันนั้นเป็นวันดีด้วยโดยส่งส่วนแบ่งไปให้กันและกัน นั่นคือพวกเขาส่งของขวัญไปให้กันและกันเพื่อเฉลิมฉลองวันดังกล่าว

อธธ 9:20-25 และโมรเดคัยบันทึกเรื่องนี้และส่งจดหมายไปยังพวกยิวทั้งปวงผู้อยู่ในมณฑลทั้งปวงของกษัตริย์อาหสุเอรัส ทั้งใกล้และไกล 21 ชักชวนเขาให้ถือวันที่สิบสี่เดือนอาดาร์ และวันที่สิบห้าเดือนเดียวกันทุกๆปี 22 เป็นวันที่พวกยิวพ้นจากศัตรูของเขา และเป็นเดือนที่เปลี่ยนความโศกเศร้าเป็นความยินดี และการคร่ำครวญเป็นวันรื่นเริงให้แก่เขา และให้เขาถือเป็นวันกินเลี้ยงและวันยินดี เป็นวันที่ส่งของขวัญแก่กันและกัน และให้ของขวัญแก่คนจน 23 พวกยิวจึงตกลงกระทำตามที่เขาดำเนินแล้ว และตามที่โมรเดคัยเขียนไปถึงเขา 24 เพราะฮามานบุตรชายฮัมเมดธา คนอากัก ศัตรูของพวกยิวทั้งปวง ได้ปองร้ายต่อพวกยิวเพื่อทำลายเขาได้ทอดเปอร์ คือสลาก เพื่อล้างผลาญและทำลายเขา 25 แต่เมื่อพระนางเอสเธอร์เข้าเฝ้ากษัตริย์ พระองค์ทรงบัญชาเป็นลายลักษณ์อักษรให้แผนการมุ่งร้ายของท่าน ซึ่งท่านได้คิดต่อพวกยิวนั้น กลับตกลงบนศีรษะของท่านเอง และให้ตัวท่านกับบุตรชายของท่านถูกแขวนบนตะแลงแกง

หลังจากนั้นโมรเดคัยก็ส่งจดหมายหลายฉบับไปยังชุมชนชาวยิวต่างๆที่กระจัดกระจายอยู่ทั่วจักรวรรดิเปอร์เซีย โดยสั่งพวกเขาว่าตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปให้พวกเขาถือวันที่สิบสี่และ

สิบห้าของเดือนอาดาร์ (นั่นคือ เดือนมีนาคม) ของทุกปี มันถูกถือให้เป็นการระลึกถึงเหตุการณ์
เหล่านั้นที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมจนการข่มเหงพวกเขาถูกเปลี่ยนเป็นชัยชนะอันยิ่งใหญ่

อสธ 9:26-32 เพราะฉะนั้นเขาจึงเรียกวันเหล่านี้ว่า เปอร์ริม ตามคำเปอร์ ดังนั้น
เพราะทุกอย่างที่เขียนไว้ในจดหมายนี้ และเพราะสิ่งที่พวกยิวต้องเผชิญในเรื่องนี้ และสิ่งที่อูบตี
แก่เขา 27 พวกยิวก็กำหนดและรับว่าตัวเอง เชื้อสายของเขา และบรรดาผู้ที่เข้าจารีตยิวจะถือ
สองวันนี้ดังที่เขียนไว้ และตามเวลาที่กำหนดไว้ทุกปีมิได้ขาด 28 และว่าจะจดจำวันเหล่านี้ และ
ถือตลอดทุกชั่วอายุ ทุกครอบครัว มณฑลและเมือง วันเทศกาลเปอร์ริมนี้จะไม่เลิกถือใน
ท่ามกลางพวกยิว หรือการระลึกถึงวันเหล่านี้จะไม่สิ้นสุดในเชื้อสายของเขาเลย 29 แล้วพระราช
ินีเอสเธอร์ ธิดาของอาบิฮาดิล กับโมรเดคัยคนยิว ก็เขียนเป็นลายลักษณ์อักษรรับรองจดหมาย
ฉบับที่สองนี้เรื่องเทศกาลเปอร์ริม 30 ให้ส่งจดหมายไปถึงยิวทั้งปวงในหนึ่งร้อยยี่สิบเจ็ดมณฑล
ในราชอาณาจักรของอาหสุเอรัส เป็นคำที่แท้จริงให้อยู่เย็นเป็นสุข 31 และให้ถือวันเทศกาลเปอร์
ริมเหล่านี้ตามกำหนดฤดูกาล ดังที่โมรเดคัยคนยิวและพระราชินีเอสเธอร์มีพระเสาวนีย์สั่งพวก
ยิว และตามที่เขาดังไว้สำหรับตนเองและสำหรับเชื้อสายของเขา เกี่ยวกับการอดอาหารและการ
ร้องทุกข์ของเขา 32 พระบัญชาของพระนางเอสเธอร์ตั้งระเบียบการเทศกาลเปอร์ริมไว้และมี
บันทึกไว้ในหนังสือ

วันหยุดประจำชาติของอิสราเอลนี้กลายเป็นที่รู้จักในชื่อเปอร์ริม คำว่า *เปอร์ริม* เป็นคำ
ฮีบรูพหูพจน์ของ *เปอร์* (อ่านออกเสียงว่าเปอร์อิม) คำๆนั้นมีความหมายว่า ทอดผลลาก มันมาจาก
การที่ฮามานได้ทอดผลลาก (นั่นคือ ทอดลูกเต๋า) เพื่อจะรู้ว่าเดือนไหนจะเป็นเดือนเฮงที่สุดสำหรับ
เขาที่จะกระทำตามแผนการของเขา กฤษฎีกาของฮามาน ได้ถูกออกเมื่อวันที่สิบสามของเดือนนั้น
ดังนั้นพวกยิวจึงเอาชื่อของเหตุการณ์สำคัญนั้น – การทอดผลลาก (*เปอร์*) ทำให้มันเป็นคำพหูพจน์
(*เปอร์ริม*) และตั้งชื่อวันหยุดหนึ่งหลังจากนั้นซึ่งถูกถือมาจนถึงสมัยปัจจุบัน

ทั้งโมรเดคัยซึ่งตอนนี้มีสิทธิอำนาจใหญ่โตแล้วและพระราชินีเอสเธอร์ก็ “เขียนเป็นลาย
ลักษณ์อักษรรับรองจดหมายฉบับที่สองนี้เรื่องเทศกาลเปอร์ริม” จดหมายฉบับที่สองถูกส่งไปทั่ว
จักรวรรดิโดยมอบสถานะทางการของรัฐบาลให้แก่วันนั้น

*****

ภาพรวมของเอสเธอร์ 10: โมรเดคัยถูกเลื่อนยศเป็นผู้มีอำนาจลำดับที่สองในอาณาจักร
นั้น

อธธ 10:1-3 กษัตริย์อาหสุเอรัสมีรับสั่งให้เก็บบรรณาการทั่วราชอาณาจักรและ
ตามเกาะต่างๆแห่งทะเล 2 พระราชกิจอันกอปรด้วยพระราชอำนาจและอนุภาพ กับเรื่องราว
ละเอียดของยศศักดิ์อันสูงของโมรเดคัย ซึ่งกษัตริย์ทรงเลื่อนท่านขึ้น มิได้บันทึกไว้ในหนังสือ
พงศาวดารของกษัตริย์แห่งมีเดียและเปอร์เซียหรือ 3 เพราะโมรเดคัยคนยิวมีตำแหน่งรอง
กษัตริย์อาหสุเอรัส และท่านเป็นใหญ่ท่ามกลางพวกยิว และเป็นที่ชอบพอของมวลญาติพี่น้อง
ของท่าน เพราะท่านแสวงหาความมั่งคั่งให้ชนชาติของท่าน และพุดให้เกิดสันติสุขแก่เชื้อสายทั้ง
ปวงของท่าน

ขณะเดียวกัน โมรเดคัยก็ถูกแต่งตั้งเป็นรองกษัตริย์แล้ว ในภาษาสมัยใหม่ เขาอาจได้ชื่อ
ว่าเป็นนายกรัฐมนตรีของเปอร์เซีย แม้พระนามของพระเจ้ามิได้ถูกกล่าวถึงในหนังสือเอสเธอร์
เลยซึ่งอาจเป็นเพราะความสลับซับซ้อนในด้านการปกครองของเปอร์เซีย ถึงกระนั้นพระหัตถ์ใน
การทรงจัดเตรียมของพระเจ้ายิ่งปรากฏชัดเจน พระองค์ไม่เพียงพิสูจน์ในเรื่องการปกป้อง
ประชาชนผู้บริสุทธิ์เท่านั้น แต่พระองค์ยังทรงช่วยให้พวกเขามีชัยด้วย ความคิดต่อต้านยิวไม่ใช่
เรื่องใหม่ มันเก่าแก่พอๆกับปฏิบัติยิวผู้นั้น ถึงกระนั้นพระหัตถ์แห่งการปกป้องดูแลของพระเจ้ายิ่ง
ยังอยู่เหนือประชาชนของพระองค์จนทุกวันนี้